

OBRAZLOŽITEV**I. UVOD****1. Pravna podlaga**

Pravna podlaga za predlog Uredbe o embalaži in odpadni embalaži (v nadaljnjem besedilu: uredba) je drugi odstavek 19. člena Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 39/06 – uradno prečiščeno besedilo, 49/06 – ZMetD, 66/06 – odl. US, 33/07 – ZPNačrt, 57/08 – ZFO-1A, 70/08, 108/09, 108/09 – ZPNačrt-A, 48/12, 57/12, 92/13, 56/15, 102/15, 30/16, 61/17 – GZ, 21/18 – ZNOrg in 84/18 – ZIURKOE), ki določa, da vlada določi prepovedi, omejitve in druga pravila ravnanja ter priporočila pri opravljanju dejavnosti ali potrošnji ter peti, sedmi in deseti odstavek 20. člena Zakona o varstvu okolja, ki določajo, da vlada s predpisom določi pravila ravnanja in druge pogoje za ravnanje z odpadki ter določi izdelke, za katere mora pravna ali fizična oseba, ki v okviru dejavnosti razvija, izdeluje, predeluje, obdeluje, prodaja ali uvaža takšne izdelke (v nadaljnjem besedilu: proizvajalec izdelkov) delno ali v celoti zagotoviti takšno ravnanje z izdelki in odpadki, ki nastanejo po uporabi takšnih izdelkov, da se spodbujajo njihova ponovna uporaba in preprečevanje odpadkov ter njihovo recikliranje in drugi postopki predelave, in za katere velja razširjena odgovornost proizvajalca. Proizvajalec izdelkov lahko svojo obveznost za ravnanje z odpadki, ki nastanejo po uporabi takšnih izdelkov, zagotavlja sam ali skupaj z drugimi proizvajalci izdelkov, ki izpolnjujejo predpisane pogoje. Obveznosti proizvajalca izdelkov in združenja proizvajalcev ali druge gospodarske družbe, s katero proizvajalci izdelkov skupno izpolnjujejo obveznosti glede ravnanja z odpadki predpiše vlada. Oseba, s katero proizvajalci izdelkov skupno izpolnjujejo svoje obveznosti glede ravnanja z odpadki iz sedmega odstavka tega člena, zagotavlja prevzemanje in ravnanje z vsemi odpadki, ki so nastali iz izdelkov iz sedmega odstavka tega člena. V primeru, da proizvajalci izdelkov skupno izpolnjujejo svoje obveznosti glede ravnanja z odpadki z več osebami, posamezna oseba zagotavlja prevzemanje in ravnanje za delež odpadkov, ki je enak količniku med maso izdelkov, ki so jih dali na trg v Republiki Sloveniji proizvajalci izdelkov, ki skupno izpolnjujejo svoje obveznosti s to osebo, in maso izdelkov, ki so jo dali na trg v Republiki Sloveniji (v nadaljnjem besedilu: RS) vsi proizvajalci, ki skupno izpolnjujejo svoje obveznosti z vsemi osebami.

Namen sprememb in dopolnitev sistema razširjene odgovornosti proizvajalca v tej uredbi je, da vsi proizvajalci plačajo vse predpisane stroške ravnanja z odpadno embalažo (in ne več ali manj), pri čemer pa so stroški na enoto embalaže za proizvajalce, ki dajejo na trg RS bolj reciklabilno embalažo, manjši kot stroški za proizvajalce, ki dajejo na trg RS manj reciklabilno embalažo in embalažo, ki sploh ni primerna za predelavo. Na ta način se gospodarske subjekte spodbuja, da za proizvodnjo embalaže in embalaranje izdelkov uporabljajo bolj okoljsko sprejemljive materiale.

V zadnjih letih smo bili pogosto priča kopičenju odpadne embalaže v zbirnih centrih izvajalcev javne službe zbiranja komunalnih odpadkov ter več požarom teh odpadkov. Da bi prekinili z obstoječo prakso nerednega prevzemanja odpadne embalaže ali celo ustavitvi prevzemanja teh odpadkov, so v uredbi določeni ukrepi, s katerimi naj bi se zagotovilo bolj redno prevzemanje odpadne embalaže, tako da ne bi bili več potrebni interventni ukrepi države za preprečevanje negativnih vplivov skladiščene odpadne embalaže na okolje in zdravje ljudi.

Uredba vsebuje tudi določbe za izvrševanje 104. člena Zakona o varstvu okolja, ki ureja določbe o registru varstva okolja, ki ga vodi ministrstvo, pristojno za okolje, ter določbe o finančnem jamstvu iz 115. člena Zakona o varstvu okolja.

2. Splošna obrazložitev v zvezi s predlogom predpisa

Uredba z namenom preprečevanja ali zmanjševanja kakršnega koli vpliva embalaže in odpadne embalaže na okolje ter preprečevanja trgovinskih ovir in izkrivljanja ter omejevanja konkurence v skladu z Direktivo 94/62/ES o embalaži in odpadni embalaži, določa pravila ravnanja in druge pogoje za proizvodnjo, uporabo in distribucijo embalaže, za dajanje embalaže na trg RS, za ponovno uporabo embalaže ter za zbiranje, predelavo in odstranjevanje odpadne embalaže, s ciljem preprečevati nastajanje odpadne embalaže in zagotavljati takšno ponovno uporabo embalaže ter recikliranje in

druge oblike predelave odpadne embalaže, da se kar najbolj zmanjša obseg končnega odstranjevanja odpadne embalaže, s čimer se prispeva k prehodu na krožno gospodarstvo.

Z uredbo se v notranji pravni red prenaša večina določb Direktive 2018/852/EU o spremembi Direktive 94/62/ES o embalaži in odpadni embalaži. Rok za prenos te direktive je 5. julij 2020.

Z uveljavitvijo uredbe bo prenehala veljati sedaj veljavna Uredba o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo (Uradni list RS, št. 84/06, 106/06, 110/07, 67/11, 68/11 – popr., 18/14, 57/15, 103/15, 2/16 – popr., 35/17, 60/18, 68/18 in 84/18 – ZIURKOE), razen njenega 2. poglavja, ki določa zahteve za embalažo.

I. VSEBINSKA OBRAZLOŽITEV UREDBE

2. člen:

Uredba se uporablja za vso embalažo dano na trg RS, ne glede na uporabljeni embalažni material, pri tem pa ne posega v zahteve predpisov in standardov, ki urejajo kakovost embalaže, kot so na primer zahteve glede varnosti, varovanja zdravja in higiene embaliranih izdelkov, ter v zahteve predpisov, ki urejajo prevoz blaga. Uredba se uporablja tudi za vso odpadno embalažo, ki nastane na območju RS v industriji, obrti, trgovini, storitvenih in drugih dejavnostih, gospodinjstvih ali drugod, ne glede na embalažni material, če za posamezno vrsto odpadne embalaže ali posamezno ravnanje z odpadno embalažo poseben predpis ne določa drugače.

3. člen:

Z uredbo so poenostavljeno in jasneje določene opredelitve pojmov, vključno z opredelitvami gospodarskih subjektov, ki proizvajajo embalažo, ki jo uporabljajo za embaliranje proizvodov, ki jo dajejo (kot embalirano blago ali servisno embalažo) na trg RS, in ki ravnaajo z odpadno embalažo. Upoštevane so tudi spremembe opredelitev pojmov iz Direktive 2018/852/EU. Na novo in v skladu z EU predpisi, ki urejajo dajanje proizvodov na trg in razširjeno odgovornost proizvajalca, so opredeljeni pojmi dajanje embalaže na trg RS, dostopnost na trgu RS, proizvajalec, pooblaščen zastopnik in sistem razširjene odgovornosti proizvajalca.

Opredelitev trgovca iz veljavne Uredbe o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo je združena z opredelitvijo distributerja, v skladu s predpisi EU, ki določajo dajanje proizvodov na trg.

4. – 7. člen:

S temi členi so določena splošna pravila pri ravnanju z embalažo in odpadno embalažo, kot so možnosti za odstopanje od hierarhije ravnanja z odpadki iz Uredbe o odpadkih, ukrepi za preprečevanje nastajanja odpadne embalaže, vključno s prepovedjo brezplačnih plastičnih nosilnih vrečk ter ukrepi za ponovno uporabo embalaže, zlasti v povezavi s povečanjem deleža vračljive embalaže.

V skladu s prizadevanji ministrstva za čim manj plastičnih izdelkov za enkratno uporabo, so v cilj zmanjšanja potrošnje plastičnih nosilnih vrečk vključene tudi zelo lahke plastične nosilne vrečke, ki so namenjene za prodajno embalažo svežih nepredpakiranih živil. S tem ni več potrebe po zbiranju podatkov o številu prodanih takšnih vrečkah, zato je ukinjena obveznost distributerja glede vodenja evidence in poročanja o številu zelo lahkih plastičnih nosilnih vrečk, ki so potrošnikom namenjene za primarno embalažo živil, ki niso predpakirana, prodal pa jim jih je kot nosilne vrečke za živila, ki so predpakirana, ali za neživilske proizvode (10.d člen veljavne Uredbe o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo). Distributerji bodo morali ministrstvu zadnjič sporočiti te podatke za leto 2019 (do 31. marca 2020). Te vrečke pa bodo še vedno, tako kot do sedaj, lahko potrošnikom na voljo brezplačno (izjema od prepovedi brezplačnih plastičnih nosilnih vrečk).

8. in 9. člen:

Določeni so dvostopenjski cilji recikliranja odpadne embalaže, ki jih je treba doseči do konca leta 2025 oz. 2030. Precej višjemu cilju recikliranja odpadne embalaže, višjim ciljnim deležem recikliranja posameznih embalažnih materialov ter razdelitvi ciljnega deleža recikliranja odpadne embalaže iz kovin na dva ciljna deleža (železo in jeklo ter aluminij) so spremenjeni ali na novo vzpostavljeni tudi številni ukrepi za povečanje dejanskega deleža odpadne embalaže, ki se jo usmeri v recikliranje.

Na novo in v skladu z Direktivo 2018/852/EU so določena pravila za izračun doseganja ciljev recikliranja. V skladu s temi novimi pravili se masa reciklirane odpadne embalaže izračuna kot masa odpadne embalaže, ki je v zadevnem koledarskem letu vstopila v postopek recikliranja, v katerem se odpadni embalažni materiali dejansko ponovno predelajo v proizvode, materiale ali snovi, potem ko so bili v zvezi s to odpadno embalažo opravljeni vsi potrebni postopki predobdelave, kot so preverjanje, sortiranje in drugi predhodni postopki, s katerimi se odstranijo odpadni materiali, ki niso cilj poznejše predelave, in s katerimi se zagotovi visoka kakovost recikliranja. V ta namen se upošteva podatek o tehtanju odpadne embalaže, preden vstopi v postopek recikliranja, pri izvajalcu recikliranja. Pod določenimi pogoji se lahko upošteva tudi podatek o tehtanju odpadne embalaže na izhodu iz postopka sortiranja, vendar le, če se takšna izhodna odpadna embalaža nato reciklira in se masa odpadnih materialov ali snovi, ki se odstranijo v nadaljnjih postopkih pred postopkom recikliranja in se nato ne reciklirajo, ne vključi v maso odpadne embalaže, ki se poroča kot reciklirana.

Minimalni ciljni delež recikliranja za določeni embalažni material se izračuna kot količnik med maso odpadne embalaže iz tega določenega embalažnega materiala, ki je v zadevnem koledarskem letu vstopila v postopek recikliranja, in celotno maso odpadne embalaže iz tega določenega embalažnega materiala, vsebovane v nastali odpadni embalaži.

Pri izračunu doseganja ciljev recikliranja se odpadna embalaža, poslana v drugo državo članico, upošteva samo, če je bila poslana za namene recikliranja v tej drugi državi članici. Odpadna embalaža, zbrana v RS in izvožena iz EU, pa se upošteva pri izračunu doseganja ciljev recikliranja samo, če je z gotovostjo mogoče dokazati, da pošiljka odpadkov izpolnjuje zahteve iz Uredbe 2006/1013/ES o pošiljkah odpadkov in da je obdelava odpadne embalaže zunaj EU izvedena pod pogoji, ki so enakovredni pogojem, kot jih v zvezi s tem predpisuje zakonodaja EU.

Ker se ministrstvo ob izvajanju interventnih ukrepov srečuje s težavami glede pridobivanja natančnih podatkov o izvajalcih in končnih postopkih predelave odpadne embalaže izven RS, so s to uredbo z namenom zagotoviti izpolnjevanje predpisanih ciljev recikliranja predvideni tudi ukrepi za zagotovitev prednostne predelave odpadne embalaže v RS, kadar obstajajo kapacitete za takšno predelavo ter čim bolj celovite predobdelave odpadne embalaže v eni napravi na način, da jo je mogoče neposredno poslati v končno predelavo (prednostno recikliranje).

10. člen:

V tem členu so določene obveznosti distributerja glede prevzemanja embalaže od kupcev, na način, kot jih določa že sedaj veljavna Uredba o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo.

11. člen:

Vsi proizvajalci (osebe, ki dajejo embalirano blago ali servisno embalažo na trg RS) morajo zagotavljati ravnanje z vso odpadno embalažo, ki nastane na območju RS. Vsi proizvajalci skupaj morajo plačati vse predpisane stroške za ravnanje z odpadno embalažo, pri čemer pa ti stroški ne smejo presežati stroškov, ki so potrebni za zagotavljanje storitev ravnanja s temi odpadki na stroškovno učinkovit način. Te obveznosti lahko vsak posamezen proizvajalec izpolnjuje samostojno v okviru individualnega sistema, ali skupaj z drugimi proizvajalci v okviru skupnega sistema, ki ga upravlja družba za ravnanje z odpadno embalažo. S tem je ukinjen količinski prag dajanja embalaže v promet za nastanek obveznosti plačila stroškov ravnanja z odpadno embalažo.

Ker je bilo v vseh letih izvajanja Uredbe o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo zaznati probleme glede tega, katera oseba mora zagotavljati predpisane obveznosti za t.i. servisno embalažo (predmeti, oblikovani in namenjeni za polnjenje na prodajnem mestu, ter predmeti za enkratno uporabo, ki so prodani ali napolnjeni na prodajnem mestu ali so oblikovani in namenjeni za polnjenje na prodajnem mestu), je v tem členu na novo določeno, da mora distributer, ki kot servisno embalažo na prodajnem mestu uporablja predmete, ki jih njihov proizvajalec ali pridobitelj ne trži kot servisno embalažo, prevzeti obveznosti proizvajalca iz prvega odstavka tega člena, izpolnjuje pa jih lahko samo v okviru skupnega sistema.

12. člen:

Vsak proizvajalec se mora vpisati v evidenco proizvajalcev, ki jo vodi ministrstvo, pristojno za okolje. Vpis v evidenco je enkraten, proizvajalec mora vložiti prijavo v 30 dneh od začetka dajanja embalaže na trg RS.

13. – 16. člen:

Proizvajalec, ki vzpostavi svoj individualni sistem, mora na svoje stroške vzpostaviti sistem prevzemanja embalaže svojih izdelkov od svojih kupcev. Prevzeto embalažo mora ponovno uporabiti ali pa jo kot odpadno embalažo oddati izvajalcu obdelave v postopek končne obdelave. Proizvajalec lahko izpolnjuje svoje obveznosti v okviru individualnega sistema samo v primeru, da od vseh svojih kupcev prevzema nazaj vso embalažo, ki jo sam daje na trg v RS. Enako kot do sedaj, ne more vzpostaviti individualnega sistema za embalažo blaga široke potrošnje, za katero obstaja verjetnost, da jo bo kupec kot odpadno embalažo prepustil izvajalcu javne službe zbiranja ali oddal v skupni sistem.

Proizvajalec, ki vzpostavi svoj individualni sistem, mora o tem obvestiti ministrstvo. Ministrstvo vodi seznam teh proizvajalcev.

Proizvajalec, ki vzpostavi svoj individualni sistem, mora voditi evidenco o masi embalaže, dane na trg RS. O tem mora štirikrat letno poročati ministrstvu.

V kolikor proizvajalec ne ravna na predpisan način, mu pristojni inšpektor prepove izvajanje individualnega sistema, proizvajalec pa se mora vključiti v skupni sistem.

17. – 27. člen:

Proizvajalci, vključeni v skupni sistem, morajo zagotoviti in financirati ravnanje z vso odpadno embalažo, ki nastane na območju RS, razen za tisto, za katero proizvajalci zagotavljajo in financirajo ravnanje v okviru individualnih sistemov. Skupni sistem upravlja družba za ravnanje z odpadno embalažo v imenu in za račun vanj vključenih proizvajalcev.

Proizvajalci, vključeni v skupni sistem, skupaj plačajo vse predpisane stroške ravnanja z odpadno embalažo. Stroški ravnanja z odpadno embalažo se med proizvajalce, vključene v skupni sistem, razdelijo glede na masni delež embalaže, ki jo da posamezen proizvajalec na trg RS v skupni masi embalaže vseh udeležencev, ločeno po embalažnih materialih. Za namen plačila teh stroškov proizvajalci sporočajo družbi za ravnanje z odpadno embalažo podatke o embalaži, dani na trg RS. Proizvajalci, katerih čisti prihodki od prodaje ne presegajo 40.000.000 evrov (mikro, mala in srednja podjetja) lahko družbi za ravnanje z odpadno embalažo namesto natančnih podatkov o masi embalaže, dane na trg RS, sporočajo ocene teh količin, če družba za ravnanje z odpadno embalažo omogoča tak način sporočanja podatkov.

Družba za ravnanje z odpadno embalažo mora za vsakega proizvajalca, vključenega v skupni sistem, voditi evidenco o embalaži, dani na trg RS. Ministrstvu mora štirikrat letno sporočiti podatke o embalaži, ki so jo v preteklem trimesečju dali na trg RS proizvajalci, vključeni v skupni sistem. S tem ukrepom so proizvajalci, ki se odločijo za vključitev v skupni sistem, razbremenjeni poročanja ministrstvu o embalaži, dani v promet, kar predstavlja za njih znatno administrativno razbremenitev.

V primeru, da je vzpostavljenih več skupnih sistemov, ministrstvo te podatke štirikrat letno uporabi za izračun deležev prevzemanja odpadne embalaže pri izvajalcih javne službe v skladu s predpisano metodologijo. Minister določi vsakokratne deleže z odredbo, ki se objavi v Uradnem listu RS.

Z namenom čim bolj učinkovitega sistema ravnanja z odpadno embalažo, mora družba za ravnanje z odpadno embalažo obveščati javnost, zlasti izvirne povzročitelje odpadne embalaže o vseh pomembnih (z uredbo predpisanih) aktivnostih v zvezi z embalažo in odpadno embalažo. Proizvajalci, vključeni v skupni sistem, ji morajo plačati tudi te stroške ter stroške administrativnega upravljanja skupnega sistema. Ti stroški se enakomerno porazdelijo med vse v skupni sistem vključene proizvajalce.

Družba za ravnanje z odpadno embalažo enkrat letno pripravi in na svojih spletnih straneh objavi cenik svojih storitev. Proizvajalcem lahko zaračuna samo dejansko opravljene storitve, pri čemer stroški ravnanja z odpadno embalažo za posameznega proizvajalca ne smejo presegati stroškov, ki so potrebni za zagotavljanje storitev ravnanja na stroškovno učinkovit način. Popusti za posameznega proizvajalca ali skupino proizvajalcev niso dovoljeni. Morebitne finančne presežke in primanjkljaje iz upravljanja skupnega sistema je treba upoštevati pri oblikovanju cenika za naslednje koledarsko leto.

Družba za ravnanje z odpadno embalažo mora pri določitvi cene storitev zagotavljanja ravnanja z odpadno embalažo upoštevati predpisane cenovne dejavnike zbiranja in obdelave odpadne embalaže, vključno s postopki predobdelave odpadne embalaže, ter predpisane kriterije za uravnavanje finančnih obveznosti proizvajalcev (glede na dejanske možnosti recikliranja odpadne embalaže).

Družba za ravnanje z odpadno embalažo v okviru skupnega sistema, ki ga upravlja, zagotavlja predpisano ravnanje za vso odpadno embalažo, ki nastane na celotnem območju RS, razen za tisto, za

katero proizvajalci zagotavljajo in financirajo ravnanje v okviru individualnih sistemov. Družba za ravnanje z odpadno embalažo mora vse svoje aktivnosti izvajati tako, da se v največji možni meri skrajša čas od trenutka, ko izvirni povzročitelj zavrže odpadno embalažo, do trenutka, ko je oddana v končno obdelavo, da se odpadna embalaža predobdelava tako, da se kar najbolj zmanjša delež odpadne embalaže, namenjene za predelavo v trdno gorivo, energetsko predelavo in odstranjevanje, da se končna obdelava prednostno izvaja v RS.

Družba za ravnanje z odpadno embalažo mora zagotavljati reden prevzem odpadne embalaže od izvajalcev javne službe zbiranja komunalnih odpadkov, od izvajalcev javne službe obdelave komunalnih odpadkov in od izvirnih povzročiteljev odpadne embalaže iz dejavnosti. Družba za ravnanje z odpadno embalažo zagotavlja brezplačen prevzem odpadne embalaže od vseh imetnikov teh odpadkov in za prevzeto odpadno embalažo ne ponuja ali zahteva plačila, ne glede na prihodke ali stroške, povezane z zagotavljanjem nadaljnje obdelave odpadne embalaže, in ne glede na negativne ali pozitivne tržne vrednosti embalažnih materialov v odpadni embalaži.

Družba za ravnanje z odpadno embalažo mora zagotoviti vzpostavitev in vzdrževanje mreže zbiralnic, ki so namenjene prevzemanju odpadne embalaže od izvirnih povzročiteljev iz dejavnosti, ki svoje odpadne embalaže ne prepuščajo izvajalcu javne službe. V vsakem mestu v RS mora biti vzpostavljena najmanj ena zbiralnica (v RS je 67 mest). Alternativno lahko družba za ravnanje z odpadno embalažo zagotavlja pri teh izvirnih povzročiteljih tudi prevzem odpadne embalaže po sistemu "od vrat do vrat".

Družba za ravnanje z odpadno embalažo mora zagotavljati reden prevzem ločeno zbrane odpadne embalaže od izvajalcev javne službe najmanj enkrat na vsakih 7 dni in za minimalno predpisano količino teh odpadkov. Prevzema ločeno zbrane odpadne embalaže ne sme pogojevati s količino drugih odpadkov, prisotnih med odpadno embalažo. V primeru prejema obvestila o zapolnjenosti skladiščnih kapacitet, pa mora, tako kot do sedaj, zagotoviti prevzem odpadne embalaže v dveh delovnih dneh. Novost je, da v primeru, če se družba za ravnanje z odpadno embalažo ne odzove niti v tem dodatnem času, ji izvajalec javne službe zbiranja odda ločeno zbrano odpadno embalažo v njenem centru za predobdelavo odpadne embalaže; stroške transporta v tem primeru pa nosi družba za ravnanje z odpadno embalažo (oz. proizvajalci, vključeni v njen skupni sistem).

Da bi dosegli nove, višje cilje recikliranja odpadne embalaže in skrajšali čas, potreben za oddajo odpadne embalaže v končno obdelavo, mora družba za ravnanje z odpadno embalažo v okviru upravljanja skupnega sistema za skladiščenje zbrane odpadne embalaže in njeno sortiranje ali druge postopke predobdelave zagotoviti vzpostavitev in vzdrževanje mreže centrov za predobdelavo odpadne embalaže. V ta namen mora biti vzpostavljen najmanj en tak center. Center za predobdelavo odpadne embalaže je naprava za obdelavo odpadkov, v kateri se zbrana odpadna embalaža skladišči in sortira ali drugače predobdelava do te mere, da jo je mogoče oddati neposredno v končno obdelavo. Družba za ravnanje z odpadno embalažo mora za vso prevzeto odpadno embalažo zagotavljati takšno sortiranje po embalažnih materialih in vse druge potrebne postopke predobdelave, da lahko za odpadno embalažo zagotovi oddajo v končno obdelavo. Predobdelana odpadna embalaža se uvršča v seznam odpadkov med odpadke iz podskupine 15 01. V postopku sortiranja prevzete odpadne embalaže mora zagotavljati izločanje vseh odpadkov, ki niso odpadna embalaža, in njihovo oddajo v nadaljnje ravnanje. Izločeni odpadki se uvrščajo v seznam odpadkov med odpadke iz podskupine 19 12.

28. – 31. in 36. člen:

Družba za ravnanje z odpadno embalažo lahko upravlja skupni sistem, če ima za to okoljevarstveno dovoljenje. V skladu z zakonom se okoljevarstveno dovoljenje izda združenju proizvajalcev ali drugi gospodarski družbi, ki izpolnjuje predpisane pogoje. S tem dovoljenjem pa družba za ravnanje z odpadno embalažo ne more sama izvajati zbiranja in obdelave odpadne embalaže. Če želi sama dejansko ravnati s temi odpadki, mora biti vpisana v evidenco zbiralcev odpadkov ali mora imeti okoljevarstveno dovoljenje za predelavo odpadkov v skladu z 20. členom Zakona o varstvu okolja. Za družbo za ravnanje z odpadno embalažo, ki s temi upravnimi akti ne razpolaga, morajo zbiranje in predelavo odpadne embalaže izvajati osebe, ki imajo izdane predpisane upravne akte

Ministrstvo po uradni dolžnosti vpiše družbo za ravnanje z odpadno embalažo, ki ima izdano okoljevarstveno dovoljenje, v evidenco skupnih sistemov, ki jo vodi v okviru evidence oseb, ki imajo okoljevarstveno dovoljenje, v skladu z Zakonom o varstvu okolja.

V kolikor družba za ravnanje z odpadno embalažo ne upravlja skupnega sistema na predpisan način ali pristojni inšpektor ugotovi nekatere druge nepravilnosti, ji prepove upravljanje skupnega sistema, o čemer ministrstvo seznani proizvajalce z obvestilom na svojih spletnih straneh. Pristojni inšpektor ponovno dovoli družbi za ravnanje z odpadno embalažo upravljanje skupnega sistema, ko družba za ravnanje z odpadno embalažo odpravi ugotovljene pomanjkljivosti.

32. – 35. člen:

Družba za ravnanje z odpadno embalažo mora zaradi izvajanja predpisanih obveznosti zagotavljanja ravnanja z odpadno embalažo pri upravljanju skupnega sistema za vsako leto posebej zagotoviti finančno jamstvo v obliki bančne garancije ali zavarovalne police. Višina finančnega jamstva je za posamezno leto enaka dvakratniku višine stroškov izvajanja predpisanih obveznosti zagotavljanja ravnanja z odpadno embalažo pri upravljanju skupnega sistema v preteklem letu. Višina stroškov se določi na podlagi podatkov iz revidiranega finančnega poročila, ki ga mora družba za ravnanje z odpadno embalažo predložiti ministrstvu skupaj z letnim poročilom o upravljanju skupnega sistema.

Finančno jamstvo za posamezno leto in njegovo višino določi ministrstvo z odločbo. Upravičenec do sredstev finančnega jamstva je ministrstvo, ki ga vnovči, če pristojni inšpektor prepove upravljanje skupnega sistema.

37. člen:

Ta člen določa obveznosti in prepovedi za izvirnega povzročitelja odpadne embalaže (prej končni uporabnik) glede oddajanja teh odpadkov.

Izvirni povzročitelj odpadne embalaže ne sme med odpadno embalažo zavreči tiste embalaže, za katero so proizvajalci vzpostavili individualne sisteme. Odpadno embalažo, ki je nevarni odpadek, mora prepuščati oziroma oddajati ločeno od odpadne embalaže, ki je nenevarni odpadek.

V uredbi se ne razlikuje več med odpadno embalažo, ki je komunalni odpadek, in odpadno embalažo, ki ni komunalni odpadek. Ker pa je že na podlagi sedaj veljavne Uredbe o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo vzpostavljen »dualni sistem zbiranja odpadne embalaže«, v skladu s katerim odpadno embalažo pri izvirnih povzročiteljih teh odpadkov prevzemajo izvajalci javne službe in družbe za ravnanje z odpadno embalažo (oz. njihovi podizvajalci), je namen tega predpisa zgolj bolj natančno določiti, kateri izvirni povzročitelji morajo svojo odpadno embalažo obvezno prepuščati izvajalcu javne službe, kateri pa jo morajo oddajati neposredno v skupni sistem.

Izvirni povzročitelj, ki je posameznik, mora svojo odpadno embalažo prepuščati izvajalcu javne službe zbiranja.

Izvirni povzročitelj iz dejavnosti pa mora vso svojo odpadno embalažo, ki je nenevarni odpadek, oddajati v zbiralnicah odpadne embalaže ali neposredno v skupni sistem, če je zagotovljeno zbiranje »od vrat do vrat«. Odpadno embalažo, ki je nevarni odpadek, mora oddajati zbiralcu nevarnih odpadkov.

Izvirni povzročitelj iz dejavnosti pa se lahko odloči, da svoje odpadne embalaže ne bo oddajal v skupni sistem, ampak jo bo prepuščal izvajalcu javne službe zbiranja. V tem primeru ga mora o tem predhodno pisno obvestiti na način, ki ga določi izvajalec javne službe zbiranja.

48. – 41. člen:

V teh členih so določene obveznosti in prepovedi za izvajalca javne službe, ki jih ne določajo drugi predpisi, s katerimi se ureja izvajanje javne službe zbiranja in obdelave komunalnih odpadkov.

42. in 43. člen:

Po vzoru Uredbe o ravnanju z odpadno električno in elektronsko opremo je na novo urejeno čezmejno pošiljanje rabljene embalaže ter postopek nadzora za pošiljke rabljene embalaže, za katere nastane sum, da gre za odpadno embalažo.

44. – 46. člen:

Podrobno je urejeno poročanje družbe za ravnanje z odpadno embalažo in proizvajalcev z vzpostavljenim individualnim sistemom. Določena je vsebina poročila o upravljanju skupnega sistema in poročila o izvajanju individualnega sistema ter obvezne priloge k tem poročilom.

Na podlagi teh poročil in drugih podatkov o odpadni embalaži, s katerimi razpolaga, ministrstvo pripravi analizo ravnanja z embalažo in odpadno embalažo, v kateri v primeru, da niso doseženi predpisani cilji recikliranja odpadne embalaže, tudi navede glavne razloge za njihovo nedoseganje ter potrebne ukrepe za doseganje teh ciljev v prihodnje.

47. člen:

Na novo je urejeno poročanje Evropski komisiji. Za leto 2020 bo treba prvič poročati o nastajanju in obdelavi odpadne embalaže, za namen preverjanja izpolnjevanja ciljev recikliranja, o vračljivi embalaži ter o letni potrošnji lahkih plastičnih nosilnih vrečk. V ta namen je bil letos sprejet Izvedbeni sklep 2019/665/EU o spremembi Odločbe 2005/270/ES o določitvi preglednic za sistem zbirke podatkov o embalaži in odpadni embalaži.

48. in nadaljnji členi:

Nadzor nad izvajanjem uredbe je dodeljen inšpektorjem, pristojnim za varstvo okolja, v določenem delu pa tudi tržnim inšpektorjem.

Prehodne in končne določbe ter roki za prehod iz sedaj veljavnega sistema razširjene odgovornosti proizvajalcev v novega, še niso dokončno oblikovane. Oblikovane bodo na podlagi pripomb iz javne obravnave.

KORELACIJSKA TABELA (Opozorilo: Korelacijska tabela predstavlja zgolj informativni delovni pripomoček za čas javne obravnave predloga predpisa in nima pravnega učinka. Glede korelacijske tabele ministrstvo ne jamči odškodninsko ali kako drugače.)

Uredba o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo NPB (Ur.l. RS, št. 84/06 do 84/11-ZIURKOE)	Uredba o embalaži in odpadni embalaži predlog	komentar
člen 1 (1)	člen 1 (1)	-
člen 1 (1) (1)	člen 24 (1)	
člen 1 (1) (2)	–	ukinjena poročila o izvajanju
člen 1 (1) (3)	–	ostane v veljavi
člen 1 (1) (4)	–	ostane v veljavi
člen 1 (1) (5)	člen 47 (2)	
člen 1 (1) (6)	–	ostane v veljavi
člen 1 (1) (7)	člen 47 (8)	
člen 1 (2)	člen 1 (2)	
člen 1 (3)	člen 1 (3)	
člen 2	člen 2	
člen 3 (1) (1)	člen 3 (4)	
člen 3 (1) (2)	člen 3 (4)	
člen 3 (1) (3)	člen 3 (4)	
člen 3 (1) (4)	člen 3 (4)	
člen 3 (1) (5)	člen 3 (17)	
člen 3 (1) (6)	–	
člen 3 (1) (7)	–	
člen 3 (1) (8)	člen 3 (37)	
člen 3 (1) (9)	člen 3 (1)	
člen 3 (1) (10)	člen 3 (30) člen 3 (31)	
člen 3 (1) (11)	člen 3 (26) člen 3 (28)	
člen 3 (1) (12)	člen 3 (27)	
člen 3 (1) (13)	člen 3 (6)	
člen 3 (1) (14)	člen 3 (2)	
člen 3 (1) (15)	člen 3 (2)	
člen 3 (1) (16)	člen 3 (11)	
člen 3 (1) (17)	člen 22 (2)	
člen 3 (1) (18)	člen 3 (33)	
člen 3 (1) (19)	člen 3 (24)	
člen 3 (1) (20)	člen 3 (22)	
člen 3 (1) (21)	člen 3 (34)	
člen 3 (1) (22)	–	
člen 3 (1) (23)	–	
člen 3 (1) (24)	člen 3 (18)	
člen 3 (1) (25)	člen 3 (35)	
člen 3 (1) (26)	člen 3 (32)	
člen 3 (1) (27)	–	
člen 3 (1) (28)	–	
člen 3 (1) (29)	–	
člen 3 (1) (30)	–	
člen 3 (1) (31)	člen 3 (8) člen 3 (9) člen 3 (10)	

člen 3 (1) (32)	člen 3 (14)	
člen 3 (1) (33)	člen 3 (25)	
člen 3 (1) (34)	člen 3 (7)	
člen 3 (1) (35)	–	
člen 3 (1) (36)	člen 3 (21)	
člen 3 (1) (37)	člen 3 (20)	
člen 3 (1) (38)	člen 3 (12)	
člen 3 (1) (39)	člen 3 (39)	
člen 3 (1) (40)	člen 3 (19)	
člen 3 (2)	–	
člen 4 (1)	člen 5 (1)	
člen 4 (2)	člen 12 (3) (3)	
člen 4 (3)	člen 12 (4)	
člen 4 (4)	člen 5 (4) člen 7 (1)	
člen 4 (5)	člen 5 (5) člen 8 (4)	
člen 4 (6)	člen 5 (6) člen 8 (5)	
člen 4a (1)	člen 5 (2)	
člen 4a (2)	–	
člen 5 (črtan)		
člen 6	–	ostane v veljavi
člen 7	–	ostane v veljavi
člen 8	–	ostane v veljavi
člen 9	–	ostane v veljavi
člen 10	–	ostane v veljavi
člen 10a (1)	člen 12 (1)	
člen 10a (2) (1)	člen 12 (3) (1) člen 12 (3) (2)	
člen 10a (2) (2)	–	
člen 10a (2) (3)	člen 12 (3) (3) ¹	
člen 10a (2) (4)	–	
člen 10a (2) (5)	člen 12 (3) (4)	
člen 10a (2) (6)	–	
člen 10a (3)	člen 12 (5)	
člen 10a (4)	člen 12 (8)	
člen 10a (5)	–	
člen 10b	–	
člen 10c	–	
člen 10d	–	
člen 10e (1)	člen 5 (3) člen 6 (1)	
člen 10e (2)	člen 6 (2)	
člen 10e (3)	člen 6 (3)	
člen 10e (4)	člen 6 (4)	
člen 10e (5)	člen 6 (5)	
člen 11 (črtan)		
člen 12 (črtan)		
člen 13 (črtan)		
člen 14 (1)	člen 37 (3)	
člen 14 (2)	člen 37 (6)	
člen 15 (1)	člen 37 (4)	
člen 15 (2)	člen 37 (4)	

¹ brez podatka o masi embalaže, dane na trg RS

člen 15 (3)	člen 37 (1)	
člen 15 (4)	člen 37 (6)	
člen 15 (5)	člen 37 (7)	
člen 15 (6)	–	
člen 16 (1)	člen 37 (8)	
člen 16 (2)	člen 37 (9)	
člen 16 (3)	člen 37 (10)	
člen 16 (4)	člen 37 (2) člen 37 (3) člen 37 (5)	
člen 16 (5)	člen 37 (11)	
člen 17 (1)	–	
člen 17 (2)	člen 38	
člen 17 (3) (prenehal veljati)		
člen 17 (4) (prenehal veljati)		
člen 18 (1)	člen 39 (1)	
člen 18 (2)	člen 39 (3)	
člen 18 (3)	člen 39 (4)	
člen 18 (4)	–	
člen 18 (5)	–	
člen 18 (6) (prenehal veljati)	člen	
člen 18 (7) (prenehal veljati)	člen	
člen 19 (1)	člen 39 (2)	
člen 19 (2)	člen 21 (9)	
člen 19 (3)	–	
člen 19 (4) (1)	člen 40	
člen 19 (4) (2)	člen 23	
člen 19 (5)	člen 19 (3)	
člen 19 (6)	člen 39 (5)	
člen 19 (7)	–	intervencijski ukrep
člen 19 (8)	–	intervencijski ukrep
člen 19 (9)	–	intervencijski ukrep
člen 19 (10)	–	intervencijski ukrep
člen 19 (11)	–	intervencijski ukrep
člen 19 (12)	–	intervencijski ukrep
člen 19 (13)	–	intervencijski ukrep
člen 19 (14)	–	intervencijski ukrep
člen 19 (15)	–	intervencijski ukrep
člen 19 (16)	–	intervencijski ukrep
člen 20 (1)	člen 41	
člen 20 (2)	–	
člen 20 (3)	–	
člen 21 (1)	člen 4	
člen 21 (2)	–	
člen 21 (3)	–	
člen 22 (1)	člen 8 (1) člen 8 (2) člen 8 (3)	
člen 22 (2)	člen 9 (12) člen 9 (13)	
člen 22 (3)	–	
člen 23 (1)	člen 10 (1)	
člen 23 (2)	člen 10 (2)	
člen 23 (3)	–	
člen 24 (1)	člen 10 (3)	
člen 24 (2)	člen 10 (4)	

člen 24 (3) (črtan)	člen	
člen 24 (4) (črtan)	člen	
člen 25 (1)	člen 11 (1) člen 18 (1)	
člen 25 (2)	–	
člen 25 (3)	–	
člen 25 (4)	–	
člen 26 (1)	člen 17	
člen 26 (2) (1)	člen 21 (1) člen 21 (2) člen 21 (3) člen 21 (4)	
člen 26 (2) (2)	člen 21 (6)	
člen 26 (2) (3)	člen 21 (6)	
člen 26 (2) (4)	člen 21 (6)	
člen 26 (2) (5)	člen 24	
člen 26 (2) (6)	člen 21 (6) člen 24 (2) (1) člen 24 (6)	
člen 27	člen 13	
člen 28	člen 14 (2)	
člen 29 (1)	člen 14 (1)	
člen 29 (2)	–	
člen 29 (3)	–	
člen 30	–	
člen 31	člen 14 (3)	
člen 32 (1)	člen 13 (7)	
člen 32 (2)	–	
člen 33	člen 13 (4)	
člen 34	člen 11 (4)	
člen 35	člen 11 (5)	
člen 36	–	
člen 37	Priloga 1	
člen 38 (1)	člen 18 (4)	
člen 38 (2)	člen 18 (4)	
člen 38 (3)	člen 3 (37)	
člen 39 (1)	člen 19 (1)	
člen 39 (2)	člen 21 (1) člen 21 (3)	
člen 39 (3)	člen 21 (1) člen 21 (3) člen 21 (5)	
člen 39 (4)	člen 21 (6)	
člen 39 (5)	–	
člen 39 (6)	člen 24 (1) člen 24 (5)	
člen 39 (7) (prenehal veljati)		
člen 39 (8) (prenehal veljati)		
člen 40	člen 28	
člen 41	člen 29	
člen 42	–	
člen 43 (1)	člen 25 (1)	
člen 43 (2)	člen 22 (1) člen 22 (2)	
člen 44	–	
člen 45 (1)	člen 26	
člen 45 (2)	člen 22 (4)	

člen 45 (3)	člen 8 (4) člen 46 (5)	
člen 46 (1)	člen 44 (1)	
člen 46 (2)	člen 44 (2)	
člen 46 (3)	člen 44 (4)	
člen 46 (4)	člen 44 (5)	
člen 47 (1)	člen 45 (1)	
člen 47 (2)	člen 45 (2)	
člen 47 (3)	člen 45 (3)	
člen 47 (4)	člen 45 (4)	
člen 48	–	
člen 48a (1)	člen 46 (1)	
člen 48a (2)	člen 46 (2)	
člen 48a (3)	člen 46 (3)	
člen 48a (4)	člen 46 (4)	
člen 49 (črtan)		
člen 50 (črtan)		
člen 51 (1)	–	
člen 51 (2)	člen 47 (1)	
člen 51 (3)	člen 47 (9) člen 47 (10)	
člen 51 (4)	člen 47 (7)	
člen 51 (5)	člen 47 (2)	
člen 51 (6)	–	
člen 51 (7)	člen 47 (11)	
člen 51 (8)	člen 47 (12)	
člen 52 (1)	člen 48 (1)	
člen 52 (2)	člen 48 (2)	
člen 53	člen 49	
Priloga 1, točka 1	člen 3 (4)	
Priloga 1, točka 2	Priloga 1, točka 1	
Priloga 1, točka 3	Priloga 1, točka 2	
Priloga 1, točka 4	Priloga 1, točka 3	
Priloga 2	–	ostane v veljavi
Priloga 2A	–	ostane v veljavi
Priloga 2B	Priloga 2	
Priloga 3	Priloga 1	

Na podlagi drugega odstavka 19. člena, petega, sedmega in desetega odstavka 20. člena ter prvega odstavka 115. člena in za izvrševanje 104. člena Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 39/06 – uradno prečiščeno besedilo, 49/06 – ZMetD, 66/06 – odl. US, 33/07 – ZPNačrt, 57/08 – ZFO-1A, 70/08, 108/09, 108/09 – ZPNačrt-A, 48/12, 57/12, 92/13, 56/15, 102/15, 30/16, 61/17 – GZ, 21/18 – ZNOrg in 84/18 – ZIURKOE) Vlada Republike Slovenije izdaja

UREDBO **o embalaži in odpadni embalaži**

1. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen **(vsebina in namen)**

(1) Ta uredba z namenom preprečevanja ali zmanjševanja kakršnega koli vpliva embalaže in odpadne embalaže na okolje ter preprečevanja trgovinskih ovir in izkrivljanja ter omejevanja konkurence v skladu z Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta 94/62/ES z dne 20. decembra 1994 o embalaži in odpadni embalaži (UL L št. 365 z dne 31. 12. 1994, str. 10), zadnjič spremenjeno z Direktivo (EU) 2018/852 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 2018 o spremembi Direktive 94/62/ES o embalaži in odpadni embalaži (UL L št. 150 z dne 14. 6. 2018, str. 141), (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 94/62/ES), določa pravila ravnanja in druge pogoje za proizvodnjo, uporabo in distribucijo embalaže, za dajanje embalaže na trg Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: RS), za ponovno uporabo embalaže ter za zbiranje, predelavo in odstranjevanje odpadne embalaže, s ciljem preprečevati nastajanje odpadne embalaže in zagotavljati takšno ponovno uporabo embalaže ter recikliranje in druge oblike predelave odpadne embalaže, da se kar najbolj zmanjša obseg končnega odstranjevanja odpadne embalaže, s čimer se prispeva k prehodu na krožno gospodarstvo.

(2) Ta uredba se izdaja ob upoštevanju postopka informiranja v skladu z Direktivo (EU) 2015/1535 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. septembra 2015 o določitvi postopka za zbiranje informacij na področju tehničnih predpisov in pravil za storitve informacijske družbe (UL L št. 241 z dne 17. 9. 2015, str. 1).

(3) Za vprašanja v zvezi z zbiranjem, predelavo in odstranjevanjem odpadne embalaže ter splošnimi pogoji ravnanja z odpadno embalažo, ki niso posebej urejena s to uredbo, se uporabljajo predpis, ki ureja odpadke, predpis, ki ureja obvezno občinsko gospodarsko javno službo zbiranja komunalnih odpadkov in predpis, ki ureja odlagališča odpadkov.

2. člen **(obseg uporabe)**

(1) Ta uredba se uporablja za vso embalažo dano na trg RS, ne glede na uporabljeni embalažni material, pri tem pa ne posega v zahteve predpisov in standardov, ki urejajo kakovost embalaže, kot so na primer zahteve glede varnosti, varovanja zdravja in higiene embaliranih izdelkov, ter v zahteve predpisov, ki urejajo prevoz blaga.

(2) Ta uredba se uporablja za vso odpadno embalažo, ki nastane na območju RS v industriji, obrti, trgovini, storitvenih in drugih dejavnostih, gospodinjstvih ali drugod, ne glede na embalažni material, če za posamezno vrsto odpadne embalaže ali posamezno ravnanje z odpadno embalažo poseben predpis ne določa drugače.

3. člen (pomen izrazov)

Izrazi, uporabljeni v tej uredbi, imajo naslednji pomen:

1. dajanje embalaže na trg RS pomeni omogočiti, da je na trgu RS prvič dostopna:

- a) embalaža, skupaj z embaliranim blagom (v nadaljnjem besedilu: embalirano blago) ali
- b) servisna embalaža;

2. distributer je oseba v dobavni verigi embaliranega blaga ali servisne embalaže, vključno s trgovcem iz zakona, ki ureja trgovino, s prebivališčem ali sedežem v RS, ki omogoča dostopnost embaliranega blaga ali servisne embalaže na trgu RS. Ne glede na to je distributer lahko hkrati tudi proizvajalec iz 29.a do 29.f točke tega odstavka;

3. dostopnost na trgu RS pomeni vsako dobavo embaliranega blaga ali servisne embalaže na trgu RS v okviru dejavnosti, za distribucijo, potrošnjo ali uporabo, bodisi odplačno ali neodplačno;

4. embalaža so vsi proizvodi iz kakršnega koli materiala, ki se uporabljajo za to, da vsebujejo blago (od surovin do končnih proizvodov), ga obdajajo ali držijo skupaj, za zaščito blaga, ravnanje z njim, dostavo in predstavitev blaga od njegovega proizvajalca do uporabnika ali potrošnika. Embalaža so tudi nevračljivi predmeti, ki se uporabljajo za enak namen.

Embalažo sestavljajo naslednje kategorije embalaže:

a) prodajna ali primarna embalaža (v nadaljnjem besedilu: prodajna embalaža); to je embalaža, ki na prodajnem mestu za končnega uporabnika ali potrošnika predstavlja prodajno enoto blaga,

b) skupinska ali sekundarna embalaža (v nadaljnjem besedilu: skupinska embalaža); to je embalaža, ki na prodajnem mestu predstavlja paket določenega števila prodajnih enot blaga, ne glede na to, ali je ta paket prodan končnemu uporabniku ali potrošniku kot celota ali pa služi le kot sredstvo za polnjenje polic na prodajnem mestu. Skupinska embalaža se lahko odstrani s proizvoda, ne da bi to vplivalo na njegove lastnosti, in

c) transportna ali terciarna embalaža (v nadaljnjem besedilu: transportna embalaža); to je embalaža, katere namen je olajšati rokovanje z in prevoz večjega števila prodajnih enot blaga ali večjega števila enot skupinske embalaže, da se prepreči neposreden stik z blagom in poškodbe pri njegovem prevozu. Transportna embalaža ne vključuje zabojnikov za prevoz blaga v cestnem, železniškem, ladijskem in zračnem prometu.

Opredelitev izraza embalaža temelji tudi na teh merilih:

i) predmeti so embalaža, če ustrezajo zgoraj navedeni opredelitvi izraza embalaža, ne da bi to posegalo v morebitne druge funkcije, ki jih tudi lahko ima embalaža, razen če je predmet sestavni del proizvoda in je potreben za to, da vsebuje, podpira ali ohranja navedeni proizvod njegovo celotno življenjsko dobo, ter je namenjeno, da se vsi elementi uporabijo, potrošijo ali zavržejo skupaj. Primeri predmetov, ki ponazarjajo uporabo tega merila, so navedeni v 1. točki priloge 1, ki je sestavni del te uredbe,

ii) predmeti, oblikovani in namenjeni za polnjenje na prodajnem mestu, ter predmeti za enkratno uporabo, ki so prodani ali napolnjeni na prodajnem mestu ali so oblikovani in namenjeni za polnjenje na prodajnem mestu, so embalaža, če imajo funkcijo embalaže (v nadaljnjem besedilu: servisna embalaža). Primeri predmetov, ki ponazarjajo uporabo tega merila, so navedeni v 2. točki priloge 1, ki je sestavni del te uredbe,

iii) sestavine embalaže in dodatni elementi, vključeni v embalažo, so del embalaže, v katero so vključeni. Dodatni elementi, ki so neposredno obešeni ali pritrjeni na izdelek in opravljajo funkcijo

embalaže, so embalaža, razen če niso sestavni del takega izdelka ter so namenjeni uporabi ali odstranitvi vseh elementov skupaj. Primeri predmetov, ki ponazarjajo uporabo tega merila, so navedeni v 3. točki priloge 1, ki je sestavni del te uredbe;

5. embalaža, sestavljena iz več materialov, je embalaža narejena iz različnih materialov, ki jih je ročno mogoče ločiti, ali embalaža pri kateri so nekatere sestavine embalaže ali nekateri dodatni elementi, vključeni v embalažo, narejeni iz drugih materialov kot embalaža v katero so vključeni;

6. embaler je oseba s prebivališčem ali sedežem v RS, ki v okviru svoje dejavnosti embalira ali pakira blago v svojem imenu ali pod svojo blagovno znamko ali ga polni v embalažo, na kateri je oznaka njegove blagovne znamke. Če oseba embalira ali pakira blago v imenu druge osebe ali pod blagovno znamko druge osebe ali ga polni blago v embalažo, na kateri je oznaka blagovne znamke druge osebe, se za embalerja šteje ta druga oseba;

7. gospodarski subjekti so - v povezavi z embalažo - dobavitelji surovin za embalažne materiale, osebe, ki proizvajajo embalažne materiale in osebe, ki uporabljajo ali spreminjajo embalažne materiale v proizvodnji ali pri oblikovanju embalaže, embalerji in uporabniki embalaže, uvozniki, trgovci in distributerji, pristojni organi in druge osebe javnega prava;

8. izvajalec javne službe je izvajalec javne službe zbiranja in izvajalec javne službe obdelave;

9. izvajalec javne službe obdelave je izvajalec obvezne občinske gospodarske javne službe obdelave komunalnih odpadkov;

10. izvajalec javne službe zbiranja je izvajalec obvezne občinske gospodarske javne službe zbiranja komunalnih odpadkov;

11. izvirni povzročitelj odpadne embalaže je uporabnik ali potrošnik, ki zaradi uporabe, potrošnje ali nadaljnje prodaje embaliranega blaga ali katerega koli drugega ravnanja z njim loči prodajno, skupinsko ali transportno embalažo od blaga ali jo izprazni in to embalažo zavrže kot odpadno embalažo. Izvirni povzročitelj odpadne embalaže je tudi uporabnik ali potrošnik, ki iz katerega koli razloga servisno embalažo zavrže kot odpadno embalažo;

12. lahke plastične nosilne vrečke so plastične nosilne vrečke z debelino stene manj kot 50 mikronov;

13. ločeno zbiranje je ločeno zbiranje iz predpisa, ki ureja odpadke;

14. nevarno blago je blago, ki je nevarna kemikalija ali nevarni proizvod v skladu z zakonom, ki ureja kemikalije, ali ki vsebuje te nevarne kemikalije ali nevarne proizvode;

15. obdelava je obdelava iz predpisa, ki ureja odpadke;

16. odpadek je odpadek iz zakona, ki ureja varstvo okolja;

17. odpadna embalaža je kakršnakoli embalaža ali kakršenkoli embalažni material, ki ga zajema opredelitev pojma odpadek, razen ostankov iz proizvodnje embalaže;

18. odstranjevanje je odstranjevanje iz predpisa, ki ureja odpadke;

19. okso-razgradljive plastične nosilne vrečke so plastične nosilne vrečke iz plastičnih materialov, ki vsebujejo aditive, ki katalizirajo razgradnjo plastičnega materiala v mikrodelce;

20. plastične nosilne vrečke so nosilne vrečke iz plastike, z ročaji ali brez, ki so na voljo potrošnikom na prodajnem mestu blaga ali izdelkov;

21. plastika je polimer, ki so mu lahko dodani aditivi ali druge snovi ter se lahko uporabi kot glavna strukturna komponenta nosilnih vrečk, kot je opredeljen v 5. točki 3. člena Uredbe (ES) št. 1907/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2006 o registraciji, evalvaciji, avtorizaciji in omejevanju kemikalij (REACH), o ustanovitvi Evropske agencije za kemikalije ter spremembi Direktive

1999/45/ES ter razveljavitvi Uredbe Sveta (EGS) št. 793/93 in Uredbe Komisije (ES) št. 1488/94 ter Direktive Sveta 76/769/EGS in direktiv Komisije 91/155/EGS, 93/67/EGS, 93/105/ES in 2000/21/ES (UL L št. 396 z dne 30. 12. 2006, str. 1), zadnjič spremenjene z Uredbo Komisije (EU) 2018/2005 z dne 17. decembra 2018 o spremembi Priloge XVII k Uredbi (ES) št. 1907/2006 Evropskega parlamenta in Sveta o registraciji, evalvaciji, avtorizaciji in omejevanju kemikalij (REACH) glede bis(2-etilheksil)ftalata (DEHP), dibutil ftalata (DBP), benzil butil ftalata (BBP) in diizobutil ftalata (DIBP) (UL L št. 322 z dne 18. 12. 2018, str. 14);

22. ponovna uporaba je ponovna uporaba iz predpisa, ki ureja odpadke;

23. pooblaščen zastopnik je oseba s prebivališčem ali sedežem v RS, ki ga je proizvajalec iz 29.h in 29.g točke tega odstavka, pisno pooblastil, da v njegovem imenu izpolnjuje obveznosti proizvajalca v zvezi z izpolnjevanjem predpisanih obveznosti pri ravnanju z odpadno embalažo in plačevanja s tem povezanih stroškov;

24. predelava je predelava iz predpisa, ki ureja odpadke;

25. preprečevanje je preprečevanje odpadkov iz predpisa, ki ureja odpadke;

26. pridobitelj embalaže je oseba s prebivališčem ali sedežem v RS, ki v okviru svoje dejavnosti vnese embalažo v RS iz druge države članice Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: država članica EU) ali iz tretje države;

27. pridobitelj embaliranega blaga je oseba s prebivališčem ali sedežem v RS, ki v okviru svoje dejavnosti vnese embalirano blago v RS iz druge države članice EU ali iz tretje države;

28. pridobitelj servisne embalaže je pridobitelj embalaže, ki vnese servisno embalažo iz druge države članice EU ali iz tretje države v RS;

29. proizvajalec je fizična ali pravna oseba, ki ima, ne glede na uporabljen prodajno tehniko, vključno s komunikacijo na daljavo v skladu s predpisi, ki urejajo varstvo potrošnikov:

a) prebivališče ali sedež v RS in embalira ali pakira blago pod svojim imenom ali pod svojo blagovno znamko ali ga polni v embalažo, na kateri je vidna oznaka njegovega imena ali blagovne znamke in ga nato trži pod svojim imenom ali blagovno znamko na ozemlju RS,

b) prebivališče ali sedež v RS in proizvaja servisno embalažo pod svojim imenom ali blagovno znamko ali je servisno embalažo zasnoval ali izdelal in jo nato trži pod svojim imenom ali blagovno znamko na ozemlju RS,

c) prebivališče ali sedež v RS in na ozemlju RS pod svojim imenom ali blagovno znamko preprodaja blago, ki ga je embaliral ali pakiral drug dobavitelj, ali preprodaja blago, ki ga je drug dobavitelj polnil v embalažo, na kateri je vidna oznaka imena preprodajalca ali njegova blagovna znamka. Preprodajalec se ne šteje za proizvajalca, če je na blagu ali na njegovi embalaži vidna oznaka imena ali blagovna znamka proizvajalca, kot je določeno v 29.a točki,

d) prebivališče ali sedež v RS in na ozemlju RS pod svojim imenom ali blagovno znamko preprodaja servisno embalažo, ki jo je proizvedel drug dobavitelj. Preprodajalec se ne šteje za proizvajalca, če je na servisni embalaži vidna oznaka imena ali blagovna znamka proizvajalca, kot je določeno v 29.b točki,

e) prebivališče ali sedež v RS in v okviru dejavnosti daje na trg v RS embalirano blago iz tretje države ali druge države članice EU,

f) prebivališče ali sedež v RS in v okviru dejavnosti daje na trg v RS servisno embalažo iz tretje države ali druge države članice EU,

g) prebivališče ali sedež v drugi državi članici EU ali tretji državi in prodaja embalirano blago prek sredstev za komuniciranje na daljavo neposredno zasebnim gospodinjstvom ali drugim uporabnikom v RS ali

h) prebivališče ali sedež v drugi državi članici EU ali tretji državi in prodaja servisno embalažo prek sredstev za komuniciranje na daljavo neposredno uporabnikom RS, razen zasebnim gospodinjstvom;

30. proizvajalec embalaže je oseba s prebivališčem ali sedežem v RS, ki v okviru svoje dejavnosti izdeluje embalažo;

31. proizvajalec servisne embalaže je proizvajalec embalaže, ki izdeluje servisno embalažo;

32. prostovoljni sporazum je formalni sporazum med ministrom, pristojnim za okolje in zadevnimi gospodarskimi združenji, ki mora biti dostopen vsem gospodarskim subjektom, ki želijo izpolnjevati pogoje iz sporazuma za doseganje ciljev iz te uredbe;

33. ravnanje z odpadki je ravnanje z odpadki iz predpisa, ki ureja odpadke;

34. recikliranje je recikliranje iz predpisa, ki ureja odpadke;

35. sestavljena ali kompozitna embalaža (v nadaljnjem besedilu: sestavljena embalaža) je embalaža, narejena iz dveh ali več slojev različnih materialov, ki jih ročno ni mogoče ločiti, in ki tvorijo eno samo neločljivo embalažno enoto, sestavljeno iz notranjega vsebnika in zunanjega ohišja, ki se kot taka polni, shranjuje, prevaža in prazni;

36. sistem razširjene odgovornosti proizvajalca je sklop sprejetih ukrepov, s katerimi se zagotovi, da proizvajalci nosijo finančno odgovornost ali finančno in organizacijsko odgovornost za ravnanje v fazi odpadne embalaže v življenjskem ciklu embalaže;

37. vračljiva embalaža je embalaža, ki je bila zasnovana, oblikovana in dana na trg, da bi v svojem življenjskem ciklu opravila več poti ali krogov, tako da bi se znova napolnila ali uporabila za isti namen, za katerega je bila zasnovana. Vračljiva embalaža so tudi lesene standardizirane palete, ki so označene z znakom »EUR«, ki ga izdaja Mednarodna železniška zveza in znakom »EPAL«, zapisanima v ovalih;

38. zbiranje je zbiranje iz predpisa, ki ureja odpadke;

39. zelo lahke plastične nosilne vrečke so plastične nosilne vrečke z debelino stene manj kot 15 mikronov, ki so potrebne iz higienskih razlogov ali namenjene za prodajno embalažo živil, ki niso predpakirana, če to prispeva k temu, da se zavrže manj hrane.

4. člen **(odstopanje od hierarhije ravnanja z odpadki)**

Ne glede na hierarhijo ravnanja z odpadki kot prednostnega vrstnega reda pri nastajanju odpadkov in ravnanju z njimi v skladu s predpisom, ki ureja odpadke, ministrstvo v okoljevarstvenem dovoljenju za predelavo odpadkov, dovoli energetske predelavo odpadne embalaže, če je ta zaradi okoljskih razlogov ter razmerja stroškov in koristi primernejša od drugih postopkov predelave, pri čemer je treba upoštevati, da je energetska predelava odpadne embalaže mogoča samo, če so izpolnjeni cilji iz 8. člena te uredbe.

5. člen **(preprečevanje)**

(1) S ciljem preprečevanja nastajanja odpadne embalaže in zmanjševanja vpliva embalaže na okolje je treba pri proizvodnji embalaže poleg zahtev iz 6. člena predpisa, ki ureja ravnanje z

embalažo in odpadno embalažo upoštevati cilje iz 8. člena te uredbe v zvezi s predelavo in recikliranjem odpadne embalaže.

(2) S ciljem trajnega zmanjšanja potrošnje lahkih plastičnih nosilnih vrečk v RS je lahko letna raven potrošnje lahkih plastičnih nosilnih vrečk v letih 2019 – 2024 največ 90 lahkih plastičnih nosilnih vrečk na osebo, od leta 2025 dalje pa največ 40 lahkih plastičnih nosilnih vrečk na osebo.

(3) Za namen doseganja cilja iz prejšnjega odstavka so na prodajnih mestih blaga ali izdelkov prepovedane brezplačne plastične nosilne vrečke.

(4) Za namen doseganja ciljev iz prvega in drugega odstavka tega člena se v program ravnanja z odpadki iz predpisa, ki ureja odpadke, kot sestavni del vključi program ravnanja z embalažo in odpadno embalažo, v katerem se določijo tudi ukrepi za preprečevanje odpadne embalaže.

(5) Ministrstvo z objavo na svojih spletnih straneh seznani uporabnike embalaže, zlasti potrošnike, z ukrepi iz prejšnjega odstavka ter zagotavlja, da je javnost seznanjena o ciljih iz tega člena.

(6) O načinih doseganja ciljev iz prvega in drugega odstavka tega člena lahko minister, pristojen za okolje, sklene prostovoljni sporazum z gospodarskimi združenji, ki zastopajo gospodarske subjekte, ki želijo izpolnjevati pogoje iz sporazuma za doseganje teh ciljev.

6. člen **(prepoved brezplačnih plastičnih nosilnih vrečk)**

(1) Distributer na prodajnem mestu blaga ali izdelkov potrošnikom ne sme ponujati brezplačnih plastičnih nosilnih vrečk.

(2) Distributer mora prodajno mesto ali mesto ponudbe plastičnih nosilnih vrečk opremiti s cenami vrečk v skladu z zakonom, ki ureja varstvo potrošnikov.

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena lahko distributer omogoči potrošniku, da na prodajnem mestu brezplačno zamenja plastično nosilno vrečko, ki jo je kupil pri tem distributerju, za enako novo plastično nosilno vrečko. O tem mora potrošnike obveščati s pisnim obvestilom na prodajnem mestu.

(4) Za prevzete plastične nosilne vrečke iz prejšnjega odstavka mora distributer, ne glede na njihovo letno količino, izpolnjevati zahteve iz tretjega in četrtega odstavka 10. člena te uredbe.

(5) Ne glede na prvi odstavek tega člena in tretji odstavek prejšnjega člena so kot prodajna embalaža živil, ki niso predpakirana, na prodajnem mestu blaga ali izdelkov lahko potrošnikom brezplačno na voljo zelo lahke plastične nosilne vrečke, ki so namenjene za prodajno embalažo živil, ki niso predpakirana, kot so zlasti sadje, zelenjava, ribe, meso in mesni izdelki, mlečni izdelki, sveže pripravljene sendviči in druga sveže pripravljena živila, ki niso predpakirana. Distributer mora potrošnike o tem obveščati s pisnim obvestilom na vsakem mestu ponudbe takih živil, na katerem so potrošnikom na voljo tudi take zelo lahke plastične nosilne vrečke.

7. člen **(ponovna uporaba)**

(1) Za namen povečanja deleža ponovno uporabljene embalaže se v program ravnanja z embalažo in odpadno embalažo iz četrtega odstavka 5. člena te uredbe, določijo tudi ukrepi za spodbujanje povečanja deleža vračljive embalaže, dane na trg RS, in sistemov za ponovno uporabo embalaže na za okolje varen način, ne da bi bila pri tem ogrožena higiena živil ali varnost potrošnikov. Ti ukrepi lahko vključujejo zlasti:

1. uporabo sistemov kavcij,
2. določitev kvalitativnih ali kvantitativnih ciljev,
3. uporabo ekonomskih spodbud,
4. določitev minimalnega odstotka vračljive embalaže, ki je vsako leto dana na trg v RS, za vsak tok embalaže.

(2) Za namen poročanja Evropski komisiji o vračljivi embalaži v skladu s 47. členom te uredbe, lahko minister, pristojen za okolje, sklene prostovoljni sporazum z gospodarskimi združenji, ki zastopajo proizvajalce, ki dajejo na trg RS proizvode v vračljivi embalaži, o zbiranju, obdelavi in posredovanju ministrstvu podatkov o tisti vračljivi embalaži, ki je dana na trg RS in se uporablja kot vračljiva embalaža v sistemu za ponovno uporabo embalaže v skladu s pravili, ki jih zadevna gospodarska združenja prostovoljno sprejmejo za urejanje vračanja in prevzemanja vračljive embalaže.

8. člen **(predelava in recikliranje)**

(1) Za doseganje ciljev te uredbe je treba najpozneje do 31. decembra 2030 zagotoviti naslednje cilje recikliranja:

1. recikliranje za najmanj 70 masnih odstotkov vse odpadne embalaže;
2. minimalne ciljne deleže recikliranja za embalažne materiale, vsebovane v odpadni embalaži:
 - a) 55 masnih odstotkov za plastiko,
 - b) 30 masnih odstotkov za les,
 - c) 80 masnih odstotkov za železo in jeklo,
 - d) 60 masnih odstotkov za aluminij,
 - e) 75 masnih odstotkov za steklo,
 - f) 85 masnih odstotkov za papir in karton.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka je treba najpozneje do 31. decembra 2025 zagotoviti naslednje cilje recikliranja:

1. recikliranje za najmanj 65 masnih odstotkov vse odpadne embalaže;
2. minimalne ciljne deleže recikliranja za embalažne materiale, vsebovane v odpadni embalaži:
 - a) 50 masnih odstotkov za plastiko,
 - b) 25 masnih odstotkov za les,
 - c) 70 masnih odstotkov za železo in jeklo,
 - d) 50 masnih odstotkov za aluminij,
 - e) 70 masnih odstotkov za steklo,
 - f) 75 masnih odstotkov za papir in karton.

(3) Dokler niso doseženi cilji recikliranja iz prejšnjega odstavka, je treba za odpadno embalažo zagotoviti naslednje cilje predelave, vključno z recikliranjem:

1. predelavo, vključno z energetsko predelavo za najmanj 60 masnih odstotkov vse odpadne embalaže;
2. recikliranje med najmanj 55 masnih odstotkov in največ 80 masnih odstotkov vse odpadne embalaže;
3. minimalne ciljne deleže recikliranja za embalažne materiale, vsebovane v odpadni embalaži:
 - a) 60 masnih odstotkov za steklo,
 - b) 60 masnih odstotkov za papir in karton,
 - c) 50 masnih odstotkov za kovine,
 - d) 22,5 masnih odstotkov za plastiko, pri čemer se upošteva le material, ki se ponovno reciklira v plastiko,
 - e) 15 masnih odstotkov za les.

(4) Ministrstvo z objavo na svojih spletnih straneh zagotavlja, da so javnost in gospodarski subjekti seznanjeni o ciljih iz tega člena.

(5) O načinih doseganja ciljev iz tega člena lahko minister, pristojen za okolje, sklene prostovoljni sporazum z gospodarskimi združenji, ki zastopajo gospodarske subjekte, ki želijo izpolnjevati pogoje iz sporazuma za doseganje teh ciljev.

9. člen **(pravila za izračun doseganja ciljev recikliranja)**

(1) Za izračun ciljev iz prejšnjega člena ministrstvo izračuna maso nastale odpadne embalaže in maso reciklirane odpadne embalaže v izbranem koledarskem letu.

(2) Masa nastale odpadne embalaže se izračuna kot vsota mase odpadne embalaže, ki jo v zadevnem koledarskem letu zberejo izvajalci javne službe zbiranja in zbiralci skupnega sistema, masa odpadne embalaže, ki jo iz mešanih komunalnih odpadkov izločijo izvajalci javne službe obdelave ter masa odpadne embalaže, ki jo nosilci individualnih sistemov oddajo v obdelavo v skladu s sedmim odstavkom 13. člena te uredbe.

(3) Ministrstvo preverja maso nastale odpadne embalaže in jo navzkrižno kontrolira s podatki o masi embalaže, dane na trg RS, in rezultati sortirnih analiz mešanih komunalnih odpadkov iz predpisa, ki ureja obvezno občinsko gospodarsko javno službo zbiranja komunalnih odpadkov. Za namen določitve mase embalaže, dane na trg RS, se sestavljeni embalažni materiali (kompozit) razvrstijo po embalažnih materialih iz 3.a do 3.e točke tretjega odstavka 12. člena te uredbe glede na prevladujoč material. Ministrstvo obvesti Evropsko komisijo o opravljenih preverjanjih, neskladnostih ter načrtovanih ukrepih za odpravo neskladnosti.

(4) Masa reciklirane odpadne embalaže se izračuna kot masa odpadne embalaže, ki je v zadevnem koledarskem letu vstopila v postopek recikliranja, v katerem se odpadni embalažni materiali dejansko ponovno predelajo v proizvode, materiale ali snovi, potem ko so bili v zvezi s to odpadno embalažo opravljeni vsi potrebni postopki predobdelave, kot so preverjanje, sortiranje in drugi predhodni postopki, s katerimi se odstranijo odpadni materiali, ki niso cilj poznejše predelave, in s katerimi se zagotovi visoka kakovost recikliranja.

(5) Za namen izračuna mase reciklirane odpadne embalaže iz prejšnjega odstavka se upošteva podatek o tehtanju odpadne embalaže, preden vstopi v postopek recikliranja, pri izvajalcu recikliranja.

(6) Ne glede na prejšnji odstavek pa se lahko upošteva podatek o tehtanju odpadne embalaže na izhodu iz postopka sortiranja, pod pogojem, da:

1. se takšna izhodna odpadna embalaža nato reciklira in
2. se masa odpadnih materialov ali snovi, ki se odstranijo v nadaljnjih postopkih pred postopkom recikliranja in se nato ne reciklirajo, ne vključi v maso odpadne embalaže, ki se poroča kot reciklirana.

(7) Minimalni ciljni delež recikliranja za določeni embalažni material se izračuna kot količnik med maso odpadne embalaže iz tega določenega embalažnega materiala, ki je v zadevnem koledarskem letu vstopila v postopek recikliranja, in celotno maso odpadne embalaže iz tega določenega embalažnega materiala, vsebovane v nastali odpadni embalaži.

(8) Masa odpadne embalaže iz posameznega embalažnega materiala, vsebovane v nastali odpadni embalaži, se izračuna kot produkt mase nastale odpadne embalaže iz prvega odstavka tega člena in masnih odstotkov odpadne embalaže iz tega posameznega embalažnega materiala v nastali odpadni embalaži. Za namen tega izračuna se šteje, da so masni odstotki odpadne embalaže iz posameznega embalažnega materiala v nastali odpadni embalaži enaki masnim odstotkom embalaže iz tega posameznega embalažnega materiala v embalaži, dani na trg RS. Masni odstotki embalaže iz posameznega embalažnega materiala v embalaži, dani na trg RS, pa se izračunajo kot količnik med maso embalaže iz tega posameznega embalažnega materiala, dane na trg RS, in maso vse embalaže, dane na trg RS.

(9) Količina odpadne biorazgradljive embalaže, ki vstopa v aerobno ali anaerobno predelavo, se šteje za reciklirano, kadar je rezultat te obdelave kompost ali digestat 1. kakovostnega razreda, ki je proizvod, v skladu s predpisom, ki ureja predelavo biološko razgradljivih odpadkov in uporabo komposta ali digestata. Kadar je kompost ali digestat odpadek, ki se uvršča v 1. ali 2. kakovostni razred, se vhodne količine odpadne biorazgradljive embalaže štejejo za reciklirano, če se ta kompost ali digestat uporabi v korist kmetijstvu ali za izboljšanje ekološkega stanja tal.

(10) Količina odpadnih embalažnih materialov, ki po pripravljalnem postopku pred predelavo prenehajo biti odpadki, se šteje za reciklirano, kadar so takšni materiali namenjeni nadaljnji predelavi v proizvode, materiale ali snovi, ki se bodo uporabili za prvotni ali za druge namene. Vendar se materiali, ki niso več odpadki in se bodo uporabili kot gorivo ali druga sredstva za pridobivanje energije, ali bodo sežgani, uporabljeni za zasipanje ali odloženi na odlagališčih, ne upoštevajo pri izračunu doseganja ciljev iz prejšnjega člena.

(11) Pri izračunu doseganja ciljev iz prejšnjega člena, se odpadna embalaža, poslana v drugo državo članico EU, upošteva samo, če je bila poslana za namene recikliranja v tej drugi državi članici EU.

(12) Odpadna embalaža, zbrana v RS in izvožena iz EU, se upošteva pri izračunu doseganja ciljev iz prejšnjega člena, če je v skladu z Uredbo (ES) št. 1013/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2006 o pošiljkah odpadkov (UL L št. 190 z dne 12. 7. 2006, str. 1), zadnjič spremenjeno z Uredbo Komisije (EU) 2015/2002 z dne 10. novembra 2015 o spremembi prilog IC in V k Uredbi (ES) št. 1013/2006 Evropskega parlamenta in Sveta o pošiljkah odpadkov (UL L št. 294 z dne 11. 11. 2015, str. 1), (v nadaljnjem besedilu: Uredba 2006/1013/ES) z gotovostjo mogoče dokazati, da pošiljka odpadkov izpolnjuje zahteve iz Uredbe 2006/1013/ES in da je obdelava odpadne embalaže zunaj EU izvedena pod pogoji, ki so enakovredni pogojem, kot jih v zvezi s tem predpisuje zakonodaja EU.

2. OBVEZNOSTI DISTRIBUTERJA

10. člen

(obveznost distributerja glede prevzemanja embalaže od kupcev)

(1) Distributer mora neposredno po dobavi blaga brezplačno vzeti nazaj transportno ali skupinsko embalažo, če jo kupec želi vrniti. Če kupec sam prevzema blago pri distributerju, lahko transportno ali skupinsko embalažo pusti neposredno po nakupu na prodajnem mestu ali na drugem mestu prevzema ali jo pozneje brezplačno vrne na isto mesto.

(2) Določbe prejšnjega odstavka se uporabljajo tudi za prodajno embalažo, ki hkrati opravlja funkcijo transportne ali skupinske embalaže.

(3) Če letna količina embalaže, ki jo distributer vzame nazaj v skladu s tem členom ali ki nastane pri tem distributerju zaradi njegove dejavnosti, presega 150 ton, mora distributer urediti poseben prostor za prevzemanje in začasno skladiščenje embalaže, razvrščene po posameznih vrstah embalažnega materiala.

(4) Distributer mora embalažo iz tega člena oddati kot odpadno embalažo v skupni sistem kot izvorni povzročitelj odpadne embalaže.

3. RAZŠIRJENA ODGOVORNOST PROIZVAJALCA

11. člen

(obveznost proizvajalca pri ravnanju z odpadno embalažo in plačevanja s tem povezanih stroškov)

(1) Proizvajalci morajo na svoje stroške zagotoviti takšno ravnanje z vso odpadno embalažo, ki nastane na območju RS, da so doseženi cilji iz 8. člena te uredbe. Te obveznosti lahko vsak posamezen proizvajalec izpolnjuje samostojno v okviru individualnega sistema, ali skupaj z drugimi proizvajalci v okviru skupnega sistema.

(2) Stroški proizvajalca za ravnanje z odpadno embalažo ne smejo presegati stroškov, ki so potrebni za zagotavljanje storitev ravnanja s temi odpadki na stroškovno učinkovit način.

(3) Pooblaščen zastopnik mora imeti pisno pooblastilo proizvajalca, ki nima prebivališča ali sedeža v RS, da v njegovem imenu izpolnjuje obveznosti proizvajalca iz prejšnjega odstavka.

(4) Če proizvajalec nima niti prebivališča ali sedeža v RS, niti svojega pooblaščenega zastopnika, mora obveznosti proizvajalca iz prvega odstavka tega člena prevzeti pridobitelj embaliranega blaga oziroma pridobitelj servisne embalaže.

(5) Distributer, ki kot servisno embalažo na prodajnem mestu uporablja predmete, ki jih njihov proizvajalec ali pridobitelj ne trži kot servisno embalažo, mora prevzeti obveznosti proizvajalca iz prvega odstavka tega člena. Ne glede na prvi odstavek tega člena lahko te obveznosti izpolni samo v okviru skupnega sistema.

12. člen **(evidenca proizvajalcev)**

(1) Ministrstvo za spremljanje in nadzor nad izvajanjem obveznosti proizvajalcev v okviru evidence izvajalcev dejavnosti, ki morajo svojo dejavnost prijaviti ministrstvu, iz registra varstva okolja, vodi in vzdržuje evidenco proizvajalcev.

(2) V evidenco proizvajalcev se morajo vpisati proizvajalci iz 29. točke 3. člena te uredbe. Če proizvajalec nima prebivališča ali sedeža v RS, se mora v evidenco proizvajalec vpisati njegov pooblaščen zastopnik.

(3) Evidenca proizvajalcev vsebuje podatke o:

1. osebnem imenu in naslovu oziroma firmi in sedežu proizvajalca ali pooblaščenega zastopnika; v primeru pooblaščenega zastopnika tudi podatke o proizvajalcu, ki ga zastopa,
2. matični in davčni številki proizvajalca ali pooblaščenega zastopnika,
3. kategoriji embalaže, ločeno po vrstah embalažnega materiala in ločeno za vračljivo in nevračljivo embalažo:
 - a) papir in karton,
 - b) plastika,
 - c) les,
 - d) kovine,
 - e) steklo,
 - f) sestavljeni embalažni material (kompozit) in
 - g) drugo (npr. keramika, tekstil, material biološkega izvora) ter
4. načinu izpolnjevanja obveznosti razširjene odgovornosti proizvajalca (skupni ali individualni sistem ravnanja z odpadno embalažo).

(4) V evidenci proizvajalcev se pri sestavljenih embalažnih materialih (kompozit) vodi tudi podatek o prevladujočem materialu v posameznem kompozitu.

(5) Ministrstvo vpiše proizvajalca ali pooblaščenega zastopnika v evidenco proizvajalcev na podlagi njegove prijave, ki jo mora vložiti v pisni ali elektronski obliki v 30 dneh od začetka dajanja embalaže na trg RS. Prijava mora poleg podatkov iz tretjega odstavka vsebovati tudi podatke o njegovi telefonski številki, elektronskem naslovu in kontaktni osebi ter v primeru sestavljenega embalažnega materiala tudi podatek o prevladujočem materialu v tem kompozitu. Predloga prijave je dostopa na spletnih straneh ministrstva.

(6) Pooblaščen zastopnik iz drugega odstavka tega člena mora poleg podatkov iz tretjega odstavka tega člena sporočiti tudi podatke o proizvajalcu, ki ga zastopa.

(7) Proizvajalec ali pooblaščen zastopnik k prijavi priloži svojo izjavo o tem, da so predloženi podatki točni in resnični.

(8) Proizvajalec ali pooblaščen zastopnik pisno obvesti ministrstvo o prenehanju dajanja embalaže na trg RS ali drugih spremembah podatkov iz tretjega odstavka tega člena v 30 dneh od nastale spremembe. Na podlagi tega obvestila ministrstvo spremeni njegove podatke v evidenci proizvajalcev, ali ga izbriše iz evidence proizvajalcev, če gre za prenehanje dajanja embalaže na trg RS.

(9) Določbe tega člena se smiselno uporabljajo tudi za pridobitelja embaliranega blaga oziroma pridobitelja servisne embalaže in distributerja, ki v skladu s četrtem in petim odstavkom prejšnjega člena prevzamejo obveznosti proizvajalca.

3.1 Individualni sistem

13. člen (individualni sistem)

(1) Proizvajalec, ki vzpostavi svoj individualni sistem, mora na svoje stroške vzpostaviti sistem prevzemanja embalaže svojih izdelkov od svojih kupcev. Prevzeto embalažo mora ponovno uporabiti ali pa jo kot odpadno embalažo oddati izvajalcu obdelave v postopek končne obdelave, tako da individualno dosega cilje iz 8. člena te uredbe.

(2) Proizvajalec lahko izpolnjuje svoje obveznosti v okviru individualnega sistema samo v primeru, da od vseh svojih kupcev prevzema nazaj vso embalažo, ki jo sam daje na trg v RS.

(3) Proizvajalec ne sme vzpostaviti individualnega sistema za embalažo blaga široke potrošnje, za katero obstaja verjetnost, da jo bo kupec kot odpadno embalažo prepustil izvajalcu javne službe zbiranja ali oddal v skupni sistem.

(4) Proizvajalec, ki vzpostavi svoj individualni sistem, mora sam prevzemati embalažo pri svojih kupcih ob dobavi novega blaga ali pa mora vzpostaviti ustrezno število zbiralnic embalaže, kjer mu lahko njegovi kupci vrnejo embalažo. O tem na primeren način obvešča svoje kupce ob dobavi.

(5) Oddaja embalaže v individualni sistem je za kupca brezplačna, če jo proizvajalcu vrne ob dobavi ali prevzemu novega blaga ali pozneje v njegovo zbiralnico embalaže.

(6) Proizvajalec v okviru individualnega sistema od svojih kupcev ne sme prevzemati embalaže, ki je sam ni dal na trg RS.

(7) Proizvajalec, ki vzpostavi svoj individualni sistem, mora embalažo, ki jo prevzame v posameznem koledarskem letu in je ne more ponovno uporabiti, oddati kot odpadno embalažo v obdelavo najpozneje do konca naslednjega koledarskega leta.

14. člen (seznam proizvajalcev z vzpostavljenim individualnim sistemom)

(1) Proizvajalec, ki vzpostavi svoj individualni sistem, mora ministrstvu nemudoma sporočiti podatke o načinu prevzemanja embalaže od svojih kupcev iz četrtega odstavka prejšnjega člena. Če vzpostavi zbiralnice embalaže, mora ministrstvu sporočiti tudi njihove lokacije.

(2) Ministrstvo na svojih spletnih straneh objavi seznam proizvajalcev z vzpostavljenim individualnim sistemom, v katerem navede podatke o:

1. imenu in naslovu ali firmi in sedežu proizvajalca,
2. matični in davčni številki proizvajalca ter
3. lokacije zbiralnic embalaže ali
4. podatek o tem, da prevzema embalažo ob dobavi novega blaga.

(3) Ministrstvo zbriše proizvajalca iz prvega odstavka tega člena s seznama proizvajalcev z vzpostavljenim individualnim sistemom na podlagi:

1. obvestila proizvajalca, da ne bo več izvajal individualnega sistema ali
2. na podlagi dokončne odločbe pristojnega inšpektorja iz drugega odstavka 16. člena te uredbe.

15. člen **(poročanje o embalaži, dani na trg RS)**

(1) Proizvajalec, ki vzpostavi svoj individualni sistem, mora voditi evidenco o masi embalaže, dane na trg RS, ločeno po kategoriji embalaže in ločeno po vrstah embalažnega materiala iz tretjega odstavka 12. člena te uredbe.

(2) Proizvajalec, ki vzpostavi svoj individualni sistem, mora ministrstvu štirikrat letno v elektronski obliki sporočiti podatke o embalaži, dani na trg RS v preteklem trimesečju.

(3) Če daje proizvajalec na trg RS blago, embalirano v vračljivi embalaži, sporoči ministrstvu samo podatke o masi tiste vračljive embalaže, ki jo je v preteklem trimesečju prvič dal na trg RS.

(4) Proizvajalec, ki vzpostavi svoj individualni sistem, sestavi poročilo na podlagi evidence o masi embalaže, dane na trg RS, in ga predloži ministrstvu:

1. do 20. aprila tekočega leta za januar, februar in marec tekočega leta,
2. do 20. julija tekočega leta za april, maj in junij tekočega leta,
3. do 20. oktobra tekočega leta za julij, avgust in september tekočega leta, ter
4. do 20. januarja tekočega leta za oktober, november in december preteklega leta.

(5) V poročilu o embalaži, dani na trg RS, mora proizvajalec navesti naslednje podatke:

1. obdobje (trimesečje in leto), za katero se poroča,
2. ime in naslov ali firma in sedež proizvajalca,
3. matična in davčna številka proizvajalca,
4. masa embalaže v kg, kot celo število brez decimalnih mest, dana na trg RS, ločeno po kategoriji embalaže in ločeno po vrstah embalažnega materiala iz tretjega odstavka 12. člena te uredbe,
5. masa embalaže iz prejšnje točke, ki je prvič dana na trg RS kot vračljiva embalaža, ločeno po kategoriji embalaže in ločeno po vrstah embalažnega materiala iz tretjega odstavka 12. člena te uredbe.

(6) Predloga obrazca za sporočanje podatkov iz prejšnjega odstavka je dostopna na spletnih straneh ministrstva.

(7) Podatki o masi embalaže, dane na trg RS, za posameznega proizvajalca z vzpostavljenim individualnim sistemom niso javni.

16. člen **prepoved izvajanja individualnega sistema**

(1) Pristojni inšpektor prepove proizvajalcu izvajanje njegovega individualnega sistema, če ugotovi, da proizvajalec:

1. ne zagotavlja ravnanja z embalažo v skladu z 13. členom te uredbe,

2. ne predloži letnih poročil o embalaži in odpadni embalaži v skladu s to uredbo ali
3. ne dosega ciljev iz 8. člena te uredbe.

(2) Na podlagi dokončne odločbe pristojnega inšpektorja se mora proizvajalec iz prejšnjega odstavka vključiti v skupni sistem, ministrstvo pa ga izbriše s seznama proizvajalcev z vzpostavljenim individualnim sistemom.

3.2 Skupni sistem

17. člen (skupni sistem)

(1) Proizvajalci, vključeni v skupni sistem, morajo zagotoviti in financirati ravnanje z vso odpadno embalažo, ki nastane na območju RS, razen za tisto, za katero proizvajalci zagotavljajo in financirajo ravnanje v okviru individualnih sistemov.

(2) Skupni sistem upravlja družba za ravnanje z odpadno embalažo v imenu in za račun vanj vključenih proizvajalcev.

(3) Proizvajalec se vključi v skupni sistem s podpisom pogodbe o vključitvi v skupni sistem. V pogodbi se določijo obveznosti družbe za ravnanje z odpadno embalažo in obveznosti proizvajalca.

(4) Družba za ravnanje z odpadno embalažo enako obravnava vse proizvajalce, ki z njo podpišejo pogodbo o vključitvi v skupni sistem. Seznam proizvajalcev, vključenih v skupni sistem, objavi na svojih spletnih straneh.

18. člen (stroški ravnanja z odpadno embalažo)

(1) Stroški ravnanja z odpadno embalažo vključujejo vse stroške skupnega sistema glede:

1. zbiranja odpadne embalaže:
 - a) prevzemanje odpadne embalaže od izvajalcev javne službe, vključno s stroški izvajanja storitev javne službe iz 23. člena te uredbe,
 - b) prevzemanje odpadne embalaže od izvirnih povzročiteljev, ki je ne prepuščajo izvajalcu javne službe zbiranja,
2. oddaje prevzete odpadne embalaže v obdelavo, vključno s stroški prevoza, zmanjšane za prihodke iz prodaje odpadnih embalažnih materialov (sekundarnih surovin) ter
3. obdelave odpadne embalaže, vključno s stroški njene predobdelave.

(2) Proizvajalci, vključeni v skupni sistem, skupaj plačajo vse stroške ravnanja z odpadno embalažo iz prejšnjega odstavka. Stroški ravnanja z odpadno embalažo se med proizvajalce, vključene v skupni sistem, razdelijo glede na masni delež embalaže, ki jo da posamezen proizvajalec na trg RS v skupni masi embalaže vseh udeležencev, ločeno po embalažnih materialih.

(3) Za namen plačila stroškov iz prejšnjega odstavka proizvajalci, vključeni v skupni sistem, sporočajo družbi za ravnanje z odpadno embalažo podatke o embalaži, dani na trg RS. Proizvajalci, katerih čisti prihodki od prodaje ne presegajo 40.000.000 evrov lahko družbi za ravnanje z odpadno embalažo namesto natančnih podatkov o masi embalaže, dane na trg RS, sporočajo ocene teh količin, ločeno po embalažnih materialih, če družba za ravnanje z odpadno embalažo omogoča tak način sporočanja podatkov, podrobnosti pa se uredijo s pogodbo o vključitvi v skupni sistem iz prejšnjega člena.

(4) Če daje proizvajalec na trg blago, embalirano v vračljivi embalaži, se za izračun masnega deleža iz prejšnjega odstavka, upošteva samo tista masa vračljive embalaže, ki jo je ta proizvajalec prvič dal na trg RS.

(5) Proizvajalci, vključeni v skupni sistem, morajo družbi za ravnanje z odpadno embalažo plačati tudi vse stroške, ki jih ima z obveščanjem javnosti in končnih uporabnikov v skladu s 26. členom te uredbe, ter stroške administrativnega upravljanja skupnega sistema. Ti stroški se enakomerno porazdelijo med vse v skupni sistem vključene proizvajalce.

19. člen **(upravljanje skupnega sistema)**

(1) Družba za ravnanje z odpadno embalažo v okviru skupnega sistema, ki ga upravlja, zagotavlja predpisano ravnanje za vso odpadno embalažo, ki nastane na celotnem območju RS, razen za tisto, za katero proizvajalci zagotavljajo in financirajo ravnanje v okviru individualnih sistemov.

(2) Družba za ravnanje z odpadno embalažo upravlja skupni sistem na način, da je pri ravnanju z odpadno embalažo upoštevana hierarhija ravnanja z odpadki, da se z odpadno embalažo ravna tako, da ni ogroženo zdravje ljudi in se ne škodi okolju ter, da so doseženi cilji iz 8. člena te uredbe. V ta namen družba za ravnanje z odpadno embalažo vse svoje aktivnosti izvaja tako, da:

1. se v največji možni meri skrajša čas od trenutka, ko izvorni povzročitelj zavrže odpadno embalažo, do trenutka, ko je oddana v končno obdelavo,
2. da se odpadna embalaža predobdelava tako, da se kar najbolj zmanjša delež odpadne embalaže, namenjene za predelavo v trdno gorivo, energetske predelavo in odstranjevanje,
3. da se končna obdelava prednostno izvaja v RS.

(3) Če je vzpostavljenih več skupnih sistemov, minister štirikrat letno z odredbo določi deleže prevzemanja odpadne embalaže pri izvajalcih javne službe:

1. za april, maj in junij tekočega koledarskega leta do 31. marca tekočega koledarskega leta,
2. za julij, avgust in september tekočega koledarskega leta do 30. junija tekočega koledarskega leta,
3. za oktober, november in december tekočega koledarskega leta do 30. septembra tekočega koledarskega leta, in
4. za januar, februar in marec prihodnjega koledarskega leta do 31. decembra tekočega koledarskega leta.

(4) Deleži prevzemanja odpadne embalaže pri izvajalcih javne službe iz prejšnjega odstavka se izračunajo po metodologiji iz Priloge 2, ki je sestavni del te uredbe.

(5) Odredba iz tretjega odstavka tega člena se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

20. člen **(obračunavanje storitev in cenik)**

(1) Družba za ravnanje z odpadno embalažo enkrat letno pripravi in na svojih spletnih straneh objavi cenik svojih storitev za proizvajalce, vključene v skupni sistem, ki ga upravlja.

(2) Družba za ravnanje z odpadno embalažo proizvajalcem zaračuna samo dejansko opravljene storitve, pri čemer stroški ravnanja z odpadno embalažo za posameznega proizvajalca ne smejo presežati stroškov, ki so potrebni za zagotavljanje storitev ravnanja na stroškovno učinkovit način.

(3) Družba za ravnanje z odpadno embalažo mora proizvajalcem obračunavati svoje storitve po veljavnem ceniku. Popusti za posameznega proizvajalca ali skupino proizvajalcev so prepovedani.

(4) Družba za ravnanje z odpadno embalažo morebitne finančne presežke in primanjkljaje iz upravljanja skupnega sistema upošteva pri oblikovanju cenika za naslednje koledarsko leto.

(5) Družba za ravnanje z odpadno embalažo v ceniku svojih storitev ločeno prikaže:

1. ceno storitev zagotavljanja ravnanja z odpadno embalažo, na tono odpadne embalaže, ločeno po embalažnih materialih,
2. višino letnega prispevka za izvajanje storitev obveščanja javnosti iz 26. člena te uredbe na posameznega proizvajalca, vključenega v skupni sistem ter
3. višino letnega prispevka za administrativno upravljanje sistema na posameznega proizvajalca, vključenega v skupni sistem.

(6) Družba za ravnanje z odpadno embalažo pri določitvi cene storitev zagotavljanja ravnanja z odpadno embalažo upošteva cenovne dejavnike zbiranja odpadne embalaže, ločeno po embalažnih materialih, in cenovne dejavnike obdelave odpadne embalaže, vključno s postopki predobdelave odpadne embalaže (npr. sortiranje, recikliranje, energetska predelava, drugi postopki predelave, odstranjevanje), ločeno po embalažnih materialih.

(7) Cenovni dejavniki zbiranja odpadne embalaže mora vključevati:

1. stroške vzpostavitve in vzdrževanja zbiralnic odpadne embalaže iz 22. člena te uredbe ali
2. stroške vzpostavitve in vzdrževanja mreže centrov za predobdelavo odpadne embalaže iz 25. člena te uredbe,
3. stroške prevzemanja odpadne embalaže neposredno pri tistih izvornih povzročiteljih odpadne embalaže, ki teh odpadkov ne prepuščajo izvajalcu javne službe zbiranja, in
4. stroške izvajanja storitev javne službe v skladu s 23. členom te uredbe.

(8) Cenovni dejavniki obdelave odpadne embalaže mora vključevati:

1. stroške sortiranja in druge predobdelave prevzete odpadne embalaže,
2. stroške končne obdelave odpadne embalaže, ločeno po posameznih postopkih, znižane za prihodke zaradi tržnih vrednosti embalažnih materialov v odpadni embalaži,
3. stroške prevoza odpadne embalaže.

(9) Družba za ravnanje z odpadno embalažo mora pri določitvi cene storitev zagotavljanja ravnanja z odpadno embalažo za vsak posamezen embalažni material upoštevati še naslednje kriterije za uravnavanje finančnih obveznosti proizvajalcev:

1. vračljiva ali nevračljiva embalaža (trajnost in ponovna uporabljivost embalaže),
2. prodajna, skupinska, transportna embalaža,
3. prodajna embalaža surovin, polizdelkov ali izdelkov široke potrošnje,
4. prodajna embalaža nevarnega blaga (vsebnost nevarnih snovi),
5. embalaža se po koncu svoje življenjske dobe zaradi lastnosti embalažnega materiala uvršča med nevarne ali nenevarne odpadke (vsebnost nevarnih snovi),
6. embalaža iz enega embalažnega materiala, sestavljena embalaža, ali embalaža sestavljena iz več materialov (reciklabilnost),
7. pozitivna ali negativna tržna vrednost embalažnega materiala ob prodaji odpadnega embalažnega materiala
8. velikost embalažne enota (izločanje v postopku sortiranja, reciklabilnost),
9. dejanski končni postopek obdelave embalažnega materiala (priprava za ponovno uporabo, recikliranje, energetska predelava, odstranjevanje),
10. dejanska lokacija končne obdelave (RS, EU, tretje države).

21. člen

(zagotavljanje prevzema odpadne embalaže)

(1) Družba za ravnanje z odpadno embalažo mora zagotavljati prevzem ločeno zbrane odpadne embalaže od izvajalca javne službe zbiranja v njegovem zbirnem centru najmanj enkrat na vsakih 7 dni in za minimalno količino $xx \text{ kg}^2$, v primeru prejema obvestila iz tretjega odstavka 39. člena

² Papir – kotalni kontejner $1 \times 30 \text{ m}^3 = 1500 \text{ kg}$

Steklo – vlačilec $90 \text{ m}^3 = 18 \text{ ton}$

Mešana embalaža – kotalni kontejner $1 \times 30 \text{ m}^3 = 1500 \text{ kg}$

te uredbe pa v dveh delovnih dneh po prejemu obvestila. Družba za ravnanje z odpadno embalažo ne sme pogojevati prevzema ločeno zbrane odpadne embalaže s količino drugih odpadkov, prisotnih med to odpadno embalažo.

(2) Če družba za ravnanje z odpadno embalažo ne zagotovi prevzema odpadne embalaže v dveh delovnih dneh po prejemu obvestila iz prejšnjega odstavka, ji izvajalec javne službe zbiranja odda ločeno zbrano odpadno embalažo v njenem centru za predobdelavo odpadne embalaže.

(3) Družba za ravnanje z odpadno embalažo mora zagotavljati prevzem odpadne embalaže, ki je izločena iz mešanih komunalnih odpadkov, od izvajalca javne službe obdelave v centru za ravnanje s komunalnimi odpadki najmanj enkrat na vsakih 7 dni in za minimalno količino xx kg³, v primeru prejema obvestila iz tretjega odstavka 39. člena te uredbe pa v dveh delovnih dneh po prejemu obvestila.

(4) Če družba za ravnanje z odpadno embalažo ne zagotovi prevzema odpadne embalaže v dveh delovnih dneh po prejemu obvestila iz prejšnjega odstavka, ji izvajalec javne službe obdelave odda odpadno embalažo, izločeno iz mešanih komunalnih odpadkov, v njenem centru za predobdelavo odpadne embalaže.

(5) Če je vzpostavljenih več skupnih sistemov mora vsaka družba za ravnanje z odpadno embalažo od vsakega izvajalca javne službe zagotoviti prevzem odpadne embalaže v deležih iz tretjega odstavka 19. člena te uredbe, in sicer:

1. od 1. aprila do 30. junija tekočega koledarskega leta mora prevzemati odpadno embalažo v deležih iz 1. točke tretjega odstavka 19. člena te uredbe,
2. od 1. julija do 30. septembra tekočega koledarskega leta v deležih iz 2. točke tretjega odstavka 19. člena te uredbe,
3. od 1. oktobra do 31. decembra tekočega koledarskega leta v deležih iz 3. točke tretjega odstavka 19. člena te uredbe in
4. od 1. januarja do 31. marca tekočega koledarskega leta v deležih iz 4. točke tretjega odstavka 19. člena te uredbe.

(6) Družba za ravnanje z odpadno embalažo mora zagotavljati prevzem odpadne embalaže tudi od izvirnih povzročiteljev odpadne embalaže iz dejavnosti. Za prevzem odpadne embalaže, ki je nenevarni odpadek, mora vzpostaviti mrežo zbiralnic skupnega sistema v skladu z 22. členom te uredbe. Zbiranje odpadne embalaže, ki je nevarni odpadek, zagotavlja z zbiralcem nevarnih odpadkov.

(7) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka, družbi za ravnanje z odpadno embalažo ni treba vzpostaviti mreže zbiralnic skupnega sistema, če zagotavlja prevzemanje odpadne embalaže, ki je nenevarni odpadek, po sistemu »od vrat do vrat« od izvirnih povzročiteljev odpadne embalaže iz dejavnosti.

(8) Družba za ravnanje z odpadno embalažo, ki je vzpostavila mrežo zbiralnic skupnega sistema, lahko pri izvirnih povzročiteljih odpadne embalaže iz dejavnosti, zagotovi tudi prevzemanje odpadne embalaže po sistemu »od vrat do vrat«, pri čemer izvirni povzročitelj plača stroške prevoza odpadne embalaže do zbiralnic skupnega sistema.

(9) Družba za ravnanje z odpadno embalažo zagotavlja brezplačen prevzem odpadne embalaže v skladu s tem členom in za prevzeto odpadno embalažo ne ponuja ali zahteva plačila, ne glede na prihodke ali stroške, povezane z zagotavljanjem nadaljnje obdelave odpadne embalaže, in ne glede na negativne ali pozitivne tržne vrednosti embalažnih materialov v odpadni embalaži.

22. člen

³ Papir – kotalni kontejner 1x30 m³ = 1500 kg

Steklo – vlačilec 90 m³ = 18 ton

plastika, kovine ali sestavljeni materiali – kotalni kontejner 1x30 m³ = 1500 kg

(mreža zbiralnic skupnega sistema)

(1) Družba za ravnanje z odpadno embalažo mora v okviru upravljanja skupnega sistema zagotoviti vzpostavitev in vzdrževanje mreže zbiralnic. V ta namen mora biti v vsakem mestu v RS vzpostavljena najmanj ena zbiralnica, ki je namenjena prevzemanju odpadne embalaže od tistih izvirnih povzročiteljev, ki je ne prepuščajo izvajalcu javne službe.

(2) Zbiralnica je lahko samostojen objekt ali posebej urejen prostor v zbirnem centru zbiralca skupnega sistema, kjer izvirni povzročitelji, ki odpadne embalaže ne prepuščajo izvajalcu javne službe, oddajajo svojo odpadno embalažo, ki je nenevarni odpadke.

(3) Če je v zbiralnici zagotovljeno tudi zbiranje odpadne embalaže, ki je nevarni odpadke, mora biti prevzemanje te odpadne embalaže ločeno od odpadne embalaže, ki je nenevarni odpadke.

(4) Družba za ravnanje z odpadno embalažo objavi seznam zbiralnic in njihov delovni čas na svojih spletnih straneh.

23. člen**(plačilo stroškov izvajanja storitev javne službe zbiranja in obdelave)**

(1) Družba za ravnanje z odpadno embalažo plača naslednje stroške izvajanja storitev javne službe zbiranja:

1. stroške predhodnega skladiščenja iz 4. točke prvega odstavka 40. člena te uredbe, za čas, ki presega 7 dni,
2. stroške iz 5. in 6. točke prvega odstavka 40. člena.

(2) Družba za ravnanje z odpadno embalažo plača naslednje stroške izvajanja storitev javne službe obdelave:

1. stroške skladiščenja iz 2. točke drugega odstavka 40. člena te uredbe, za čas, ki presega 7 dni,
2. stroške iz 3. in 4. točke drugega odstavka 40. člena te uredbe.

24. člen**(zagotavljanje obdelave odpadne embalaže)**

(1) Družba za ravnanje z odpadno embalažo mora za vso prevzeto odpadno embalažo zagotavljati takšno sortiranje po embalažnih materialih iz Odločbe Komisije z dne 28. januarja 1997 o določitvi sistema prepoznavanja embalažnih materialov v skladu z Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta 94/62/ES o embalaži in odpadni embalaži (97/129/ES) (UL L št. 50 z dne 20. 2. 1997, str. 28) in vse druge potrebne postopke predobdelave, da lahko za odpadno embalažo zagotovi oddajo v končno obdelavo.

(2) Družba za ravnanje z odpadno embalažo mora v postopku sortiranja prevzete odpadne embalaže zagotavljati:

1. izločanje odpadne embalaže, ki je nevarni odpadke, in
2. izločanje vseh odpadkov, ki niso odpadna embalaža, in oddajo teh odpadkov v nadaljnje ravnanje v skladu s predpisom, ki ureja odpadke. Izločeni odpadki se uvrščajo v seznam odpadkov med odpadke iz podskupine 19 12.

(3) Predobdelana odpadna embalaža se uvršča v seznam odpadkov med odpadke iz podskupine 15 01 iz seznama odpadkov iz priloge Odločbe Komisije z dne 3. maja 2000 o nadomestitvi Odločbe 94/3/ES o oblikovanju seznama odpadkov skladno s členom 1(a) Direktive Sveta 75/442/EGS o odpadkih in Odločbe Sveta 94/904/ES o oblikovanju seznama nevarnih odpadkov skladno s členom 1(4) Direktive Sveta 91/689/EGS o nevarnih odpadkih (UL L št. 226 z dne 6. 9. 2000, str. 3), zadnjič spremenjene s Sklepom Komisije z dne 18. decembra 2014 o spremembi Odločbe Komisije 2000/532/ES o seznamu odpadkov v skladu z Direktivo 2008/98/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L št. 370 z dne 30. 12. 2014, str. 44; Sklep 2014/955/EU).

(4) Družba za ravnanje z odpadno embalažo mora prednostno zagotavljati oddajo predobdelane odpadne embalaže v končno obdelavo v RS.

(5) Če je treba predobdelano odpadno embalažo pred končno obdelavo dodatno sortirati pri izvajalcu končne obdelave, mora družba za ravnanje z odpadno embalažo zagotoviti prevzem izločenih odpadkov in ravnanje z njimi.

(6) Družba za ravnanje z odpadno embalažo mora zagotavljati ravnanje z odpadno embalažo, ki je nevarni odpadki, v skladu s predpisi, ki urejajo ravnanje z nevarnimi odpadki.

25. člen **(mreža centrov skupnega sistema za predobdelavo odpadne embalaže)**

(1) Družba za ravnanje z odpadno embalažo mora v okviru upravljanja skupnega sistema za skladiščenje zbrane odpadne embalaže in njeno sortiranje ali druge postopke predobdelave zagotoviti vzpostavitev in vzdrževanje mreže centrov za predobdelavo odpadne embalaže. V ta namen mora biti vzpostavljen najmanj en ali več takih centrov glede na:

1. število zbirnih centrov izvajalcev javne službe zbiranja in obseg zbrane odpadne embalaže pri teh izvajalcih v zadnjih treh koledarskih letih,
2. število centrov za ravnanje s komunalnimi odpadki izvajalcev javne službe obdelave in obseg iz mešanih komunalnih odpadkov izločene odpadne embalaže pri teh izvajalcih v zadnjih treh koledarskih letih,
3. sistem zbiralnic skupnega sistema in obseg v zadnjih treh koledarskih letih prevzete odpadne embalaže od izvirnih povzročiteljev, ki je ne prepuščajo izvajalcu javne službe zbiranja, in
4. prostorsko umestitev oziroma medsebojno oddaljenost naprav za končno obdelavo odpadne embalaže.

(2) Center za predobdelavo odpadne embalaže je naprava za obdelavo odpadkov, v kateri se zbrana odpadna embalaža skladišči in sortira ali drugače predobdelava do te mere, da jo je mogoče oddati neposredno v končno obdelavo.

(3) Družba za ravnanje z odpadno embalažo objavi seznam centrov za predobdelavo odpadne embalaže na svojih spletnih straneh.

26. člen **(obveščanje javnosti)**

Z namenom čim bolj učinkovitega sistema ravnanja z odpadno embalažo, mora družba za ravnanje z odpadno embalažo obveščati javnost, zlasti izvirne povzročitelje odpadne embalaže o:

1. preprečevanju nastajanja odpadne embalaže,
2. vračljivi embalaži izdelkov široke potrošnje,
3. namenu in ciljih ločenega zbiranja odpadne embalaže,
4. pravilnem ravnanju z odpadno embalažo, zlasti o načinih prepuščanja oziroma oddajanja odpadne embalaže,
5. odpadkih, ki se pogosto znajdejo med odpadno embalažo, vendar ne sodijo v zabojnike za ločeno zbiranje odpadne embalaže, vključno s priporočili, kam naj izvirni povzročitelji odvržejo te odpadke,
6. postopkih predobdelave in končne obdelave odpadne embalaže,
7. ponovni uporabi iz odpadne embalaže pridobljenih materialov.

27. člen **(poročanje o embalaži, dani na trg RS)**

(1) Družba za ravnanje z odpadno embalažo mora za vsakega proizvajalca, vključenega v skupni sistem, voditi evidenco o masi embalaže, dane na trg RS, ločeno po kategoriji embalaže in ločeno po vrstah embalažnega materiala iz tretjega odstavka 12. člena te uredbe.

(2) Če proizvajalec daje na trg RS blago, embalirano v vračljivi embalaži, družba za ravnanje z odpadno embalažo vnese maso vračljive embalaže v evidenco iz prejšnjega odstavka, ko je ta embalaža dana prvič na trg RS.

(3) Družba za ravnanje z odpadno embalažo mora ministrstvu štirikrat letno v elektronski obliki sporočiti podatke o embalaži, ki so jo v preteklem trimesečju dali na trg RS proizvajalci, vključeni v skupni sistem.

(4) Družba za ravnanje z odpadno embalažo sestavi poročilo na podlagi evidence o masi embalaže, dane na trg RS, in ga predloži ministrstvu:

1. do 20. aprila tekočega leta za januar, februar in marec tekočega leta,
2. do 20. julija tekočega leta za april, maj in junij tekočega leta,
3. do 20. oktobra tekočega leta za julij, avgust in september tekočega leta, ter
4. do 20. januarja tekočega leta za oktober, november in december preteklega leta.

(5) V poročilu o embalaži, dani na trg RS, mora družba za ravnanje z odpadno embalažo navesti svoje podatke (firma in sedež ter matična in davčna številka) in obdobje (trimesečje in leto), za katero poroča. Za vsakega proizvajalca, vključenega v skupni sistem, mora navesti naslednje podatke:

1. ime in naslov ali firma in sedež proizvajalca,
2. matična in davčna številka proizvajalca,
3. masa embalaže v kg, kot celo število brez decimalnih mest, dana na trg RS, ločeno po kategoriji embalaže in ločeno po vrstah embalažnega materiala iz tretjega odstavka 12. člena te uredbe in
4. masa embalaže iz prejšnje točke, ki je prvič dana na trg RS kot vračljiva embalaža, ločeno po kategoriji embalaže in ločeno po vrstah embalažnega materiala iz tretjega odstavka 12. člena te uredbe.

(6) Predloga obrazca za sporočanje podatkov iz prejšnjega odstavka je dostopna na spletnih straneh ministrstva.

(7) Podatki o masi embalaže, dane na trg RS, za posameznega proizvajalca niso javni, skupni podatki družbe za ravnanje z odpadno embalažo o količinah embalaže, dane na trg RS, ločeno po kategoriji embalaže in ločeno po vrstah embalažnega materiala, pa so javni.

(8) Ministrstvo na svojih spletni straneh za vsako koledarsko leto objavi skupne podatke o masi embalaže, dane na trg RS, iz 15. člena te uredbe in tega člena, ločeno po kategoriji embalaže in ločeno po vrstah embalažnega materiala.

28. člen **(okoljevarstveno dovoljenje)**

(1) Družba za ravnanje z odpadno embalažo lahko upravlja skupni sistem, če ima za to okoljevarstveno dovoljenje v skladu z zakonom, ki ureja varstvo okolja.

(2) Okoljevarstveno dovoljenje se izda združenju proizvajalcev ali drugi gospodarski družbi, če vlagatelj izpolnjuje naslednje pogoje:

1. je pravna oseba,
2. ima:
 - a) okoljevarstveno dovoljenje za predelavo odpadne embalaže, v skladu s katerim predobdeluje odpadno embalažo, do te mere, da jo je mogoče oddati neposredno v končno obdelavo, in odpadno embalažo, ki jo predobdeluje, sam prevzema pri njenih imetnikih, ali

- b) odločbo za zbiranje odpadne embalaže, ki je nenevarni odpad, in okoljevarstveno dovoljenje za predelavo odpadne embalaže, v skladu s katerim predobdeluje odpadno embalažo, do te mere, da jo je mogoče oddati neposredno v končno obdelavo, in
- c) odločbo za zbiranje odpadne embalaže, ki je nevarni odpad,
- 3. zagotavlja mrežo zbiralnic v skladu s 22. členom te uredbe, ali prevzemanje odpadne embalaže, ki je nenevarni odpad, po sistemu »od vrat do vrat« v skladu s sedmim odstavkom 21. člena te uredbe in
- 4. zagotavlja mrežo centrov za predobdelavo odpadne embalaže v skladu s 25. členom te uredbe.

(3) Ne glede na prejšnji odstavek, vlagatelju za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja ni treba izpolnjevati pogoja iz 2. točke prejšnjega odstavka, če bodo zbiranje in predelavo odpadne embalaže za vlagatelja izvajale osebe, ki imajo izdane upravne akte iz 2. točke prejšnjega odstavka.

29. člen **(vloga za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja)**

(1) Vloga za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja iz prejšnjega člena mora vsebovati naslednje podatke:

1. firma in sedež ter matična in davčna številka vlagatelja,
2. kategorija embalaže, ločeno po vrstah embalažnega materiala, za katero bo vlagatelj organiziral skupni sistem ravnanja z odpadno embalažo,
3. številke upravnih aktov iz 2. točke drugega odstavka prejšnjega člena, v kolikor bo vlagatelj sam zbiral ali predeloval odpadno embalažo,
4. imena in naslovi oz. firme in sedeži oseb iz tretjega odstavka prejšnjega člena, v kolikor bodo te osebe za vlagatelja izvajale naloge iz 2. točke drugega odstavka prejšnjega člena ter številke njihovih upravnih aktov,
5. število in lokacije zbiralnic ter podatke o njihovih upravljavcih, če ne zagotavlja prevzema odpadne embalaže po sistemu »od vrat do vrat« v skladu s sedmim odstavkom 21. člena te uredbe in
6. število in lokacije centrov za predobdelavo odpadne embalaže iz 25. člena te uredbe ter podatke o njihovih upravljavcih.

(2) Vlogi iz prejšnjega odstavka morajo biti priloženi:

1. statut, družbena pogodba ali akt o ustanovitvi pravne osebe,
2. dokazila o tem, da je vlagatelj ali oseba iz tretjega odstavka prejšnjega člena lastnik zbiralnic in centrov za predobdelavo odpadne embalaže oziroma o posesti zbiralnic in centrov za predobdelavo odpadne embalaže, če ni njihov lastnik,
3. ocena letnih stroškov upravljanja skupnega sistema s prikazom osnov za določitev cene storitev zagotavljanja ravnanja z odpadno embalažo, ki vključuje cenovne dejavnike zbiranja odpadne embalaže, cenovne dejavnike obdelave odpadne embalaže (vključno s cenovnimi dejavniki prevoza, predobdelave in končne obdelave odpadne embalaže) in kriterije uravnavanja finančnih obveznosti proizvajalcev, vključenih v skupni sistem
4. pogodba z zbiralcem iz tretjega odstavka prejšnjega člena, če vlagatelj ni sam zbiralec in
5. pogodba z izvajalcem predelave iz tretjega odstavka prejšnjega člena, če vlagatelj ni sam izvajalec predelave.

30. člen **(vsebina okoljevarstvenega dovoljenja)**

Ministrstvo z okoljevarstvenim dovoljenjem dovoli družbi za ravnanje z odpadno embalažo upravljanje skupnega sistema. V dovoljenju določi tudi:

1. kategorijo embalaže, ločeno po vrstah embalažnega materiala, za katero bo organiziran skupni sistem,
2. osebe, ki bodo zbirale odpadno embalažo,
3. osebe, ki bodo izvajale predobdelavo odpadne embalaže ter

4. lokacije zbiralnic in centrov za predobdelavo odpadne embalaže.

31. člen **(seznam skupnih sistemov)**

Ministrstvo po uradni dolžnosti vpiše družbo za ravnanje z odpadno embalažo, ki ima izdano okoljevarstveno dovoljenje iz prejšnjega člena, v evidenco skupnih sistemov, ki jo vodi v okviru evidence oseb, ki imajo okoljevarstveno dovoljenje, v skladu z zakonom, ki ureja varstvo okolja.

32. člen **(finančno jamstvo in oblika finančnega jamstva)**

(1) Družba za ravnanje z odpadno embalažo mora zaradi izvajanja predpisanih obveznosti zagotavljanja ravnanja z odpadno embalažo pri upravljanju skupnega sistema zagotoviti finančno jamstvo.

(2) Finančno jamstvo mora biti v obliki bančne garancije ali zavarovalne police in se zagotovi za vsako leto posebej do 1. septembra tekočega leta.

33. člen **(višina finančnega jamstva)**

(1) Višina finančnega jamstva je za posamezno leto enaka dvakratniku višine stroškov izvajanja predpisanih obveznosti zagotavljanja ravnanja z odpadno embalažo pri upravljanju skupnega sistema v preteklem letu.

(2) Višina stroškov iz prejšnjega odstavka se določi na podlagi podatkov iz revidiranega finančnega poročila iz tretjega odstavka 44. člena te uredbe.

34. člen **(določitev višine finančnega jamstva)**

(1) Ministrstvo za posamezno leto z odločbo do 30. junija tekočega leta določi družbi za ravnanje z odpadno embalažo finančno jamstvo iz prvega odstavka 32. člena te uredbe in njegovo višino.

(2) Družba za ravnanje z odpadno embalažo mora finančno jamstvo poslati ministrstvu najpozneje do 1. septembra v letu, za katerega velja, pri čemer mora biti veljavnost finančnega jamstva 12 mesecev po njegovi izdaji.

35. člen **(upravičenec do sredstev finančnega jamstva in unovčenje)**

(1) Upravičenec do sredstev finančnega jamstva je ministrstvo.

(2) Ministrstvo unovči finančno jamstvo v primeru prepovedi upravljanja skupnega sistema iz 36. člena te uredbe.

(3) Ministrstvo v primeru iz prejšnjega odstavka z unovčitvijo finančnega jamstva zagotovi izvedbo predpisanih obveznosti.

36. člen (prepoved upravljanja skupnega sistema)

(1) Pristojni inšpektor družbi za ravnanje z odpadno embalažo prepove upravljanje skupnega sistema, če:

1. ne upravlja skupnega sistema na način in v skladu s prvim in drugim odstavkom 19. člena te uredbe,
2. trikrat v istem koledarskem letu ne zagotovi prevzema odpadne embalaže pri istem izvajalcu javne službe v roku in na način, določen v 21. členu te uredbe,
3. ne plačuje izvajalcu javne službe stroškov iz 23. člena te uredbe,
4. udeležencem skupnega sistema zaračunava stroške za neopravljene storitve,
5. ne predloži poročila o embalaži, dani na trg, iz 27. člena te uredbe,
6. ne predloži poročila o upravljanju skupnega sistema iz 44. člena te uredbe ali
7. ne zagotavlja finančnega jamstva.

(2) V primeru iz 1. točke prejšnjega odstavka pristojni inšpektor prepove družbi za ravnanje z odpadno embalažo upravljanje skupnega sistema, če to predlaga ministrstvo v analizi ravnanja z embalažo in odpadno embalažo za preteklo koledarsko leto iz 46. člena te uredbe med ukrepi za zagotovitev spoštovanja hierarhije ravnanja z odpadki, takšnega ravnanja z odpadno embalažo, da ni ogroženo zdravje ljudi in se ne škodi okolju, ali doseganja ciljev iz 8. člena te uredbe.

(3) Ministrstvo seznani proizvajalce z obvestilom na svojih spletnih straneh o tem, da je pristojni inšpektor družbi za ravnanje z odpadno embalažo prepovedal upravljanje skupnega sistema.

(4) Pristojni inšpektor ponovno dovoli družbi za ravnanje z odpadno embalažo upravljanje skupnega sistema, ko družba za ravnanje z odpadno embalažo odpravi ugotovljene pomanjkljivosti.

4. RAVNANJE Z ODPADNO EMBALAŽO

4.1 Obveznosti izvirnega povzročitelja odpadne embalaže

37. člen (obveznosti izvirnega povzročitelja odpadne embalaže)

(1) Izvirni povzročitelj odpadne embalaže ne sme med odpadno embalažo zavreči tiste embalaže, za katero so proizvajalci vzpostavili individualne sisteme.

(2) Izvirni povzročitelj odpadne embalaže mora odpadno embalažo, ki je nevarni odpad, prepuščati oziroma oddajati ločeno od odpadne embalaže, ki je nenevarni odpad.

(3) Izvirni povzročitelj, ki je posameznik, mora svojo odpadno embalažo prepuščati izvajalcu javne službe zbiranja v skladu s predpisom, ki ureja obvezno občinsko gospodarsko javno službo zbiranja komunalnih odpadkov.

(4) Izvirni povzročitelj iz dejavnosti mora vso svojo odpadno embalažo, ki je nenevarni odpad, oddajati v zbiralnicah odpadne embalaže iz 22. člena te uredbe ali neposredno v skupni sistem, če je zagotovljeno zbiranje »od vrat do vrat« v skladu s sedmim ali osmim odstavkom 21. člena te uredbe.

(5) Izvirni povzročitelj iz dejavnosti, mora vso svojo odpadno embalažo, ki je nevarni odpad, oddajati zbiralcu nevarnih odpadkov.

(6) Ne glede na četrty in peti odstavek tega člena, lahko izvirni povzročitelj iz dejavnosti svojo odpadno embalažo prepušča izvajalcu javne službe zbiranja v skladu s predpisom, ki ureja

obvezno občinsko gospodarsko javno službo zbiranja komunalnih odpadkov, če ga prej o tem pisno obvesti na način, ki ga določi izvajalec te javne službe.

(7) V primeru iz šestega odstavka tega člena mora imeti izvirni povzročitelj odpadne embalaže, ki je izvajalec gostinske dejavnosti ali izvajalec turistične dejavnosti z zmogljivostjo najmanj 5.000 nočitev na leto, svoje zabojnike, v katerih prepušča odpadno embalažo izvajalcu javne službe zbiranja, ločeno od odpadne embalaže drugih izvirnih povzročiteljev, ki odpadno embalažo prepuščajo izvajalcu javne službe.

(8) Odpadna embalaža se razvršča med odpadno embalažo, ki je nevaren odpad, če:

1. ima embalažni material lastnosti nevarnih odpadkov, ali
2. odpadna embalaža vsebuje ostanke nevarnega blaga ali pa je z njimi onesnažena.

(9) Odpadna embalaža ne vsebuje ostankov nevarnega blaga, če:

1. je notranjost odpadne embalaže viskoznega nevarnega blaga, postrgana z lopatico ali s čopičem tako, da preostala količina tega blaga ni več uporabljiva,
2. je odpadna embalaža tekočega nevarnega blaga izpraznjena tako, da iz nje ne kaplja,
3. je odpadna embalaža trdnega nevarnega blaga izpraznjena tako, da se iz nje ne morejo več iztresti ostanki tega blaga, ali
4. iz odpadne embalaže s potisnim plinom ne izhaja več potisni plin ali se v tej embalaži ne pretakajo ostanki nevarnega blaga.

(10) Če je embalaža nevarnega blaga opremljena z navodili proizvajalca tega blaga o okolju varni izpraznitvi embalaže, se ne glede na prejšnji odstavek šteje, da ta odpadna embalaža ne vsebuje ostankov nevarnega blaga, če je izpraznjena v skladu s temi navodili.

(11) Določbe tega člena se ne uporabljajo, če je s posebnim predpisom določeno, da se neuporabno blago ali ostanki tega blaga prepuščajo ali oddajajo kot odpadki skupaj z embalažo, v kateri je bilo to blago dano na trg.

4.2. Obveznosti izvajalca javne službe

38. člen

(zbiranje odpadne embalaže od izvirnih povzročiteljev iz dejavnosti)

Izvajalec javne službe zbiranja mora zagotoviti, da je izvirnim povzročiteljem iz dejavnosti iz šestega odstavka prejšnjega člena dana možnost prepuščanja odpadne embalaže v skladu s predpisom, ki ureja obvezno občinsko gospodarsko javno službo zbiranja komunalnih odpadkov.

39. člen

(oddaja odpadne embalaže)

(1) Izvajalec javne službe mora v skupni sistem oddajati vso odpadno embalažo, ki je:

1. zbrana kot ločena frakcija in
2. izločena iz mešanih komunalnih odpadkov.

(2) Ob oddaji odpadne embalaže izvajalec javne službe ne sme od družbe za ravnanje z odpadno embalažo zahtevati plačila zaradi morebitne pozitivne vrednosti embalažnih materialov v odpadni embalaži.

(3) Izvajalec javne službe mora vsakemu skupnemu sistemu omogočiti redno prevzem odpadne embalaže v zbirnem centru oziroma centru za ravnanje s komunalnimi odpadki. Če je vzpostavljenih več skupnih sistemov, jim mora zagotoviti prevzem odpadne embalaže v deležih iz tretjega odstavka 19. člena te uredbe, in sicer:

1. od 1. januarja do 31. marca tekočega koledarskega leta v deležih, določenih z odredbo iz 4. točke tretjega odstavka 19. člena te uredbe,
2. od 1. aprila do 30. junija tekočega koledarskega leta v deležih, določenih z odredbo iz 1. točke tretjega odstavka 19. člena te uredbe,
3. od 1. julija do 30. septembra tekočega koledarskega leta v deležih, določenih z odredbo iz 2. točke tretjega odstavka 19. člena te uredbe,
4. od 1. oktobra do 31. decembra tekočega koledarskega leta mora v deležih, določenih z odredbo iz 3. točke tretjega odstavka 19. člena te uredbe.

(4) Če količina zbrane odpadne embalaže, ki jo izvajalec javne službe predhodno skladišči v zbirnem centru, ali če količina odpadne embalaže, izločene iz mešanih komunalnih odpadkov, ki jo izvajalec javne službe skladišči v objektu za skladiščenje odpadne embalaže, presega 80 % količine odpadne embalaže, ki jo izvajalec javne službe lahko hkrati predhodno skladišči glede na zmogljivost zbirnega centra ali hkrati skladišči glede na zmogljivost objekta za skladiščenje odpadne embalaže, mora o tem v treh delovnih dneh pisno ali elektronsko obvestiti družbo za ravnanje z odpadno embalažo in pristojnega inšpektorja.

(5) Če ravnanje z odpadno embalažo zagotavlja več družb za ravnanje z odpadno embalažo, mora izvajalec javne službe najpozneje deseti dan tekočega koledarskega meseca pisno ali elektronsko obvestiti vse družbe za ravnanje z odpadno embalažo in pristojnega inšpektorja o količinah zbrane odpadne embalaže in o količinah odpadne embalaže, izločene iz mešanih komunalnih odpadkov v preteklem koledarskem mesecu, po številkah odpadkov.

40. člen **(stroški izvajalca javne službe)**

(1) Stroški izvajanja storitev javne službe zbiranja so:

1. stroški nabave zabojnikov za ločeno zbiranje odpadne embalaže, stroški postavitve in vzdrževanja zbiralnic ločenih frakcij in zbirnih centrov iz predpisa, ki ureja obvezno občinsko gospodarsko javno službo zbiranja komunalnih odpadkov,
2. stroški praznjenja zabojnikov za ločeno zbiranje odpadne embalaže in odvoza odpadne embalaže do zbirnega centra,
3. stroški ločenega zbiranja odpadne embalaže, ki je nevarni odpadek, v skladu s predpisom, ki ureja obvezno občinsko gospodarsko javno službo zbiranja komunalnih odpadkov,
4. stroške predhodnega skladiščenja ločeno zbrane odpadne embalaže, vključno z odpadno embalažo, ki je nevarni odpadek, v zbirnem centru,
5. stroške oddaje odpadne ločeno zbrane odpadne embalaže, vključno z odpadno embalažo, ki je nevarni odpadek, v zbirnem centru (na primer nakladanje in tehtanje prevzete odpadne embalaže ter podobna opravila pri prevzemanju odpadne embalaže), in
6. stroški prevoza odpadne embalaže iz drugega odstavka 21. člena te uredbe.

(2) Stroški izvajanja storitev javne službe obdelave so:

1. stroški izločanja odpadne embalaže iz mešanih komunalnih odpadkov v centrih za ravnanje s komunalnimi odpadki,
2. stroški skladiščenja iz mešanih komunalnih odpadkov izločene odpadne embalaže, v centru za ravnanje s komunalnimi odpadki,
3. stroški oddaje iz mešanih komunalnih odpadkov izločene odpadne embalaže, v centru za ravnanje s komunalnimi odpadki (na primer nakladanje in tehtanje prevzete odpadne embalaže ter podobna opravila pri prevzemanju odpadne embalaže), in
4. stroški prevoza odpadne embalaže iz četrtega odstavka 21. člena te uredbe.

41. člen **(prepovedi za izvajalca javne službe zbiranja)**

Izvajalec javne službe zbiranja sme pri opravljanju storitev obvezne občinske gospodarske javne službe zbiranja komunalnih odpadkov prevzemati odpadno embalažo samo od izvirnih povzročiteljev iz dejavnosti iz šestega odstavka 37. člena te uredbe.

5. ČEZMEJNO POŠILJANJE RABLJENE EMBALAŽE

42. člen (čezmejno pošiljanje rabljene embalaže)

(1) Če v postopku nadzora za pošiljko rabljene embalaže, ki se pošilja v drugo državo članico EU ali tretjo državo, nastane sum, da gre za odpadno embalažo, mora imetnik embalaže, ki organizira prevoz in trdi, da gre za rabljeno embalažo, to dokazati:

1. s kopijo računa in pogodbe v zvezi s prodajo ali prenosom lastništva rabljene embalaže, iz katere je razvidno, da je rabljena embalaža namenjena za ponovno uporabo in
2. s pisno izjavo imetnika embalaže, da pri nobenem od embalažnih materialov ali embalažnih enot v pošiljki ne gre za odpadke.

(2) Dokazili iz prejšnjega odstavka nista potrebni, če je iz druge dokumentacije o rabljeni embalaži v pošiljki razvidno, da je ta embalaža zaradi ponovne uporabe vrnjena embalerju ali tretji osebi, ki deluje v njegovem imenu, in na podlagi dogovora med podjetji o prenosu.

(3) Tovornjak, transportni zabojnik ali drugo transportno sredstvo, v katerem se prevaža rabljena embalaža, mora spremljati:

1. dokumentacija iz prvega ali drugega odstavka tega člena,
2. transportni dokument (CMR ali drug ustrezeni tovorni list) in
3. izjava imetnika embalaže, ki je predmet čezmejnega pošiljanja, da prevzema odgovornost za pošiljanje rabljene in ne odpadne embalaže.

(4) Imetnik embalaže, ki organizira prevoz, mora rabljeno embalažo, predvsem z ustreznim nalaganjem tovora, zaščititi med prevozom pred škodo, ki bi lahko nastala med prevozom, natovarjanjem in raztovarjanjem.

43. člen (nadzor in nezakonita pošiljka)

(1) Če imetnik embalaže, ki organizira prevoz, v postopku nadzora pošiljke rabljene embalaže ne zagotovi dokazil iz prejšnjega člena ali pošiljke rabljene embalaže ustrezno ne zaščiti pred škodo med prevozom, pristojni organ pošiljko šteje za nezakonito pošiljko odpadne embalaže in tovor obravnava v skladu z Uredbo 2006/1013/ES.

(2) Stroški nadzora iz prejšnjega odstavka se v skladu z Uredbo 1013/2006/ES zaračunajo imetniku embalaže, ki organizira prevoz.

6. POROČANJE O RAVNANJU Z ODPADNO EMBALAŽO

44. člen (poročilo družbe za ravnanje z odpadno embalažo)

(1) Družba za ravnanje z odpadno embalažo mora ministrstvu najpozneje do 31. marca tekočega leta predložiti poročilo o upravljanju skupnega sistema za preteklo koledarsko leto v elektronski obliki. Predloga obrazca poročila je dostopna na spletnih straneh ministrstva.

(2) Poročilo o upravljanju skupnega sistema mora vsebovati podatke o:

1. firmi in sedežu ter matični in davčni številki družbe za ravnanje z odpadno embalažo,
2. osebnem imenu in naslovu oziroma firmi in sedežu ter matični in davčni številki proizvajalcev, ki so vključeni v skupni sistem,
3. osebnem imenu in naslovu oziroma firmi in sedežu oseb, s katerimi zagotavlja zbiranje in predobdelavo odpadne embalaže,
4. prihodkih, odhodkih in stroških, povezanih z upravljanjem skupnega sistema,
5. masi odpadne embalaže, ločeno po številkah odpadkov, ki je prevzeta od izvajalcev javne službe zbiranja, ločeno po teh izvajalcih,
6. masi odpadne embalaže, ločeno po številkah odpadkov, ki je prevzeta od izvajalcev javne službe obdelave, ločeno po teh izvajalcih,
7. masi odpadne embalaže, ločeno po številkah odpadkov, ki je prevzeta od izvirnih povzročiteljev, ki odpadne embalaže ne prepuščajo izvajalcu javne službe zbiranja,
8. skupni masi prevzete odpadne embalaže iz 5. do 7. točke tega odstavka, ločeno po številkah odpadkov in ločeno po vrstah embalažnega materiala, ter masi in številkah odpadkov, ki niso embalaža, in so bili prevzeti skupaj z odpadno embalažo iz 6. do 8. točke tega odstavka,
9. masi odpadne embalaže, ločeno po številkah odpadkov in ločeno po vrstah embalažnega materiala, ki je bila reciklirana v RS, drugi državi članici EU in zunaj EU, ločeno po izvajalcih recikliranja,
10. masi odpadne biorazgradljive embalaže iz prejšnje točke, ločeno po številkah odpadkov in ločeno po vrstah embalažnega materiala, ki je bila aerobno ali anaerobno predelana v RS, drugi državi članici EU in zunaj EU, ločeno po izvajalcih predelave,
11. masi odpadne embalaže, ločeno po številkah odpadkov in ločeno po vrstah embalažnega materiala, ki je bila energetske predelana v RS, drugi državi članici EU in zunaj EU, ločeno po izvajalcih energetske predelave,
12. masi odpadne embalaže, ločeno po številkah odpadkov in ločeno po vrstah embalažnega materiala, ki je bila drugače predelana v RS, drugi državi članici EU in zunaj EU, ločeno po postopkih in izvajalcih predelave,
13. masi odpadne embalaže, ločeno po številkah odpadkov in ločeno po vrstah embalažnega materiala, ki je bila odstranjena v RS, drugi državi članici EU in zunaj EU, ločeno po postopkih in izvajalcih odstranjevanja, in
14. obveščanju javnosti iz 26. člena te uredbe.

(3) K poročilu o upravljanju skupnega sistema morata biti priložena cenik iz 20. člena te uredbe in revidirano finančno poročilo o upravljanju skupnega sistema, iz katerega morajo biti posebej razvidni stroški zbiranja in obdelave odpadne embalaže, ločeno po vrstah embalažnih materialov.

(4) Ministrstvo od družbe za ravnanje z odpadno embalažo zahteva dopolnitev poročila o upravljanju skupnega sistema, če ugotovi, da ni izdelano v skladu z zahtevami iz tega člena, če ne vsebuje vseh zahtevanih podatkov ali iz njega ni razvidno izpolnjevanje zahtev iz te uredbe.

(5) Če družba za ravnanje z odpadno embalažo ministrstvu zahtevane dopolnitve poročila o upravljanju skupnega sistema ne pošlje v roku, ki ga ministrstvo določi v zahtevi iz prejšnjega odstavka, se šteje, da poročila ni predložila, o čemer ministrstvo obvesti pristojnega inšpektorja.

(6) Ministrstvo obvesti pristojnega inšpektorja tudi, če družba za ravnanje z odpadno embalažo ni predložila poročila o upravljanju skupnega sistema do roka iz prvega odstavka tega člena.

45. člen

(poročilo proizvajalcev z vzpostavljenim individualnim sistemom)

(1) Proizvajalec, ki je vzpostavil svoj individualni sistem, mora ministrstvu najpozneje do 31. marca tekočega leta predložiti poročilo o izvajanju individualnega sistema za preteklo koledarsko leto v elektronski obliki. Predloga obrazca poročila je dostopna na spletnih straneh ministrstva.

(2) Poročilo o izvajanju individualnega sistema mora vsebovati podatke o:

1. osebnem imenu in naslovu oziroma firmi in sedežu, ter matični in davčni številki proizvajalca,
2. masi embalaže, ločeno po vrstah embalažnega materiala, ki jo je prevzel od svojih kupcev,
3. masi prevzete embalaže, ločeno po vrstah embalažnega materiala, ki jo je ponovno uporabil,
4. masi prevzete embalaže, ločeno po vrstah embalažnega materiala, ki jo je kot odpadno embalažo oddal v obdelavo,
5. masi odpadne embalaže, ločeno po številkah odpadkov in ločeno po vrstah embalažnega materiala, ki je bila reciklirana v RS, drugi državi članici EU in zunaj EU, ločeno po izvajalcih recikliranja,
6. masi odpadne biorazgradljive embalaže iz prejšnje točke, ločeno po številkah odpadkov in ločeno po vrstah embalažnega materiala, ki je bila aerobno ali anaerobno predelana v RS, drugi državi članici EU in zunaj EU, ločeno po izvajalcih predelave,
7. masi odpadne embalaže, ločeno po številkah odpadkov in ločeno po vrstah embalažnega materiala, ki je bila energetske predelana v RS, drugi državi članici EU in zunaj EU, ločeno po izvajalcih energetske predelave,
8. masi odpadne embalaže, ločeno po številkah odpadkov in ločeno po vrstah embalažnega materiala, ki je bila drugače predelana v RS, drugi državi članici EU in zunaj EU, ločeno po postopkih in izvajalcih predelave in
9. masi odpadne embalaže, ločeno po številkah odpadkov in ločeno po vrstah embalažnega materiala, ki je bila odstranjena v RS, drugi državi članici EU in zunaj EU, ločeno po postopkih in izvajalcih odstranjevanja.

(3) Ministrstvo od proizvajalca iz prvega odstavka tega člena zahteva dopolnitev poročila o izvajanju individualnega sistema, če ugotovi, da ni izdelano v skladu z zahtevami iz tega člena, če ne vsebuje vseh zahtevanih podatkov ali iz njega ni razvidno izpolnjevanje zahtev iz te uredbe.

(4) Če proizvajalec iz prejšnjega odstavka ministrstvu zahtevane dopolnitve poročila o izvajanju individualnega sistema ne pošlje v roku, ki ga ministrstvo določi v zahtevi iz prejšnjega odstavka, se šteje, da poročila ni predložila, o čemer ministrstvo obvesti pristojnega inšpektorja.

(5) Ministrstvo obvesti pristojnega inšpektorja tudi, če proizvajalec, ki je vzpostavil svoj individualni sistem, ni predložil poročila o izvajanju individualnega sistema do roka iz prvega odstavka tega člena.

46. člen **(analiza ravnanja z embalažo in odpadno embalažo)**

(1) Ministrstvo do 31. decembra tekočega leta pripravi analizo ravnanja z embalažo in odpadno embalažo za preteklo koledarsko leto in jo najpozneje do 15. januarja naslednjega leta objavi na svojih spletnih straneh.

(2) Ministrstvo pripravi analizo ravnanja z embalažo in odpadno embalažo na podlagi:

1. podatkov o embalaži, dani na trg RS, iz 15. in 27. člena te uredbe,
2. poročil iz 44. in 45. člena te uredbe ter
3. poročil izvirnih povzročiteljev odpadkov o nastalih odpadkih in ravnanju z njimi, poročil zbiralcev o zbiranju odpadkov in poročil izvajalcev obdelave o obdelavi odpadkov iz predpisa, ki ureja odpadke, v katerih so navedene osebe poročale o odpadni embalaži.

(3) V analizi ravnanja z embalažo in odpadno embalažo so navedeni podatki o:

1. masi embalaže, dane na trg RS, ločeno po kategorijah embalaže in ločeno po vrstah embalažnega materiala,
2. masi vračljive embalaže, prvič dane na trg RS, ločeno po kategorijah embalaže in ločeno po vrstah embalažnega materiala,
3. masi odpadne embalaže, za katero je družba za ravnanje z odpadno embalažo zagotovila prevzem od izvajalcev javne službe, ločeno po številkah odpadkov in ločeno po vrstah embalažnega materiala; če je vzpostavljenih več skupnih sistemov, tudi ločeno po družbah za ravnanje z odpadno embalažo,

4. doseganju deležev prevzemanja odpadne embalaže, določenih v skladu s tretjim odstavkom 19. člena te uredbe, če je vzpostavljenih več skupnih sistemov,
5. masi odpadne embalaže, ločeno po številkah odpadkov, za katero je družba za ravnanje z odpadno embalažo zagotovila prevzem od izvirnih povzročiteljev, ki odpadne embalaže ne prepuščajo izvajalcu javne službe zbiranja; če je vzpostavljenih več skupnih sistemov, tudi ločeno po družbah za ravnanje z odpadno embalažo,
6. skupni masi prevzete odpadne embalaže iz 3. in 5. točke tega odstavka, ločeno po številkah odpadkov in ločeno po vrstah embalažnega materiala, ter masi in številkah odpadkov, ki niso embalaža, in so bili prevzeti skupaj z odpadno embalažo iz 3. in 5. točke tega odstavka,
7. masi embalaže, prevzete v okviru individualnih sistemov, ločeno po vrstah embalažnega materiala,
8. masi odpadne embalaže, ločeno po številkah odpadkov in ločeno po vrstah embalažnega materiala, ki je bila reciklirana v RS, drugi državi članici EU in zunaj EU,
9. masi odpadne biorazgradljive embalaže iz prejšnje točke, ločeno po številkah odpadkov in ločeno po vrstah embalažnega materiala, ki je bila aerobno ali anaerobno predelana v RS, drugi državi članici EU in zunaj EU,
10. masi odpadne embalaže, ločeno po številkah odpadkov in ločeno po vrstah embalažnega materiala, ki je bila energetsko predelana v RS, drugi državi članici EU in zunaj EU,
11. masi odpadne embalaže, ločeno po številkah odpadkov in ločeno po vrstah embalažnega materiala, ki je bila drugače predelana v RS, drugi državi članici EU in zunaj EU, ločeno po postopkih predelave,
12. masi odpadne embalaže, ločeno po številkah odpadkov in ločeno po vrstah embalažnega materiala, ki je bila odstranjena v RS, drugi državi članici EU in zunaj EU, ločeno po postopkih odstranjevanja,
13. osebnem imenu in naslovu oziroma firmi in sedežu zbiralcev odpadne embalaže,
14. osebnem imenu in naslovu oziroma firmi in sedežu izvajalcev obdelave odpadne embalaže, ločeno po postopkih obdelave in
15. izvedenih aktivnostih obveščanja javnosti iz 26. člena te uredbe,

(4) Če iz podatkov iz prejšnjega odstavka izhaja, da eden ali več ciljev iz 8. člena te uredbe ni dosežen, se v analizi ravnanja z embalažo in odpadno embalažo navedejo glavni razlogi za njihovo nedoseganje ter ukrepi, ki so predvideni za zagotovitev spoštovanja hierarhije ravnanja z odpadki, takšnega ravnanja z odpadno embalažo, da ni ogroženo zdravje ljudi in se ne škodi okolju ali doseganja ciljev iz 8. člena te uredbe.

(5) Ministrstvo z objavo na svojih spletnih straneh zagotavlja, da so javnost in gospodarski subjekti seznanjeni o ukrepih iz prejšnjega odstavka.

7. POŠILJANJE POROČIL EVROPSKI KOMISIJI

47. člen (poročanje Evropski komisiji)

(1) Ministrstvo v skladu z 12. členom Direktive 94/62/ES najpozneje 18 mesecev po koncu vsakega koledarskega leta pošlje Evropski komisiji podatke v elektronski obliki o:

1. nastajanju in obdelavi odpadne embalaže, za namen preverjanja izpolnjevanja ciljev iz 8. člena te uredbe,
2. vračljivi embalaži,
3. letni potrošnji lahkih plastičnih nosilnih vrečk.

(2) Ministrstvo poroča Evropski komisiji na način, določen z Odločbo Komisije z dne 22. marca 2005 o določitvi preglednic za sistem zbirke podatkov na podlagi Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 94/62/ES o embalaži in odpadni embalaži (UL L št. 86 z dne 5. 4. 2005, str. 6), zadnjič spremenjene z Izvedbenim sklepom Komisije (EU) 2019/665 z dne 17. aprila 2019 o spremembi Odločbe 2005/270/ES o določitvi preglednic za sistem zbirke podatkov na podlagi Direktive

Evropskega parlamenta in Sveta 94/62/ES o embalaži in odpadni embalaži (UL L št. 112 z dne 26. 4. 2019, str. 26), (v nadaljnjem besedilu: Odločba 2005/270/ES). Poročilu iz prejšnjega odstavka morata biti priložena poročilo o preverjanju kakovosti podatkov iz Priloge IV iz Odločbe 2005/270/ES in analiza ravnanja z embalažo in odpadno embalažo iz 46. člena te uredbe.

(3) Ministrstvo prvič poroča Evropski komisiji v skladu s prvim odstavkom tega člena za leto 2020.

(4) Ne glede na določbo prvega in drugega odstavka tega člena ministrstvo leta 2020 in 2021 poroča Evropski komisiji za leto 2018 in 2019 o doseganju okoljskih ciljev iz 22. člena Uredbe o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo v skladu z drugim, tretjim in petim odstavkom 51. člena Uredbe o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo, pri čemer uporabi podatke iz evidence iz 10.a člena Uredbe o ravnanju z odpadno embalažo, in podatke, ki so mu jih zavezanci za poročanje sporočili za leto 2018 v skladu s 46., 47. in 48. členom Uredbe o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo (Uradni list RS, št. 84/06, 106/06, 110/07, 67/11 – popr., 18/14, 57/15, 103/15, 2/16 – popr., 35/17, 60/18, 68/18 in 84/18 – ZIURKOE). Za namene izračuna in preverjanja okoljskih ciljev iz tega odstavka ministrstvo uporablja 4., 5. in 6. člen Odločbe 2005/270/ES.

(5) Ministrstvo za namen preverjanja izpolnjevanja ciljev iz 8. člena te uredbe za leta 2020, 2021 in 2022 uporablja določbe 4., 5. in 6. člena Odločbe 2005/270/ES. Podatke o nastajanju in obdelavi odpadne embalaže pošlje Evropski komisiji v obliki preglednice 1 iz Priloge iz Odločbe 2005/270/ES.

(6) Ministrstvo za namen preverjanja izpolnjevanja ciljev iz 8. člena te uredbe prvič uporabi določbe 6.c in 6.d člena Odločbe 2005/270/ES za leto 2023. Podatke o nastajanju in obdelavi odpadne embalaže pošlje Evropski komisiji v obliki preglednice 1 iz Priloge I iz Odločbe 2005/270/ES.

(7) Za pripravo poročila iz četrtega, petega in šestega odstavka tega člena ministrstvo uporabi podatke o embalaži in odpadni embalaži, pridobljene v skladu s to uredbo, podatke o embalaži, dani v promet, iz predpisa, ki ureja okoljsko dajatev za onesnaževanje okolja zaradi nastajanja odpadne embalaže, ter podatke o nastali, zbrani in obdelani odpadni embalaži iz predpisa, ki ureja odpadke.

(8) Ministrstvo pošlje Evropski komisiji podatke o vračljivi embalaži v obliki preglednice 3 iz Priloge I iz Odločbe 2005/270/ES.

(9) Ministrstvo pošlje Evropski komisiji podatke o letni potrošnji lahkih plastičnih nosilnih vrečk v obliki tabele 4 iz Priloge I iz Odločbe 2005/270/ES.

(10) Ministrstvo izračuna letno potrošnjo lahkih plastičnih nosilnih vrečk z uporabo metodologije za poročanje na podlagi števila iz a točke prvega odstavka 2. člena Izvedbenega sklepa Komisije (EU) 2018/896 z dne 19. junija 2018 o določitvi metodologije za izračun letne potrošnje lahkih plastičnih nosilnih vrečk in spremembi Odločbe 2005/270/ES (UL L št. 160 z dne 25. 6. 2018, str. 6). V ta namen uporabi podatke o številu plastičnih nosilnih vrečk, danih na trg RS, ki jih proizvajalci teh vrečk sporočajo Finančni upravi Republike Slovenije v skladu s predpisom, ki ureja okoljsko dajatev za onesnaževanje okolja zaradi nastajanja odpadne embalaže.

(11) Za namene poročanja iz drugega odstavka tega člena ministrstvo vodi zbirko podatkov o embalaži in odpadni embalaži v obliki preglednic in tabel iz Priloge I iz Odločbe 2005/270/ES.

(12) Ministrstvo po predložitvi Evropski komisiji objavi poročila iz tega člena na svojih spletnih straneh.

8. NADZOR

48. člen

(inšpektorji)

(1) Nadzor nad izvajanjem te uredbe opravljajo inšpektorji, pristojni za varstvo okolja.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek opravljajo nadzor nad izvajanjem tretjega odstavka 5. člena ter prvega, drugega, tretjega in petega odstavka 6. člena te uredbe tudi tržni inšpektorji.

9. KAZENSKE DOLOČBE

**49. člen
(prekrški)**

(1) Z globo 4.000 eurov se za prekršek kaznuje distributer, ki je pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, če: ...

(2) Z globo 4.000 eurov se za prekršek kaznuje pridobitelj embaliranega blaga ali pridobitelj servisne embalaže, ki je pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, če: ...

(3) Z globo 4.000 eurov se za prekršek kaznuje proizvajalec, ki je pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, če:....

(4) Z globo 4.000 eurov se za prekršek kaznuje družba za ravnanje z odpadno embalažo, ki je pravna oseba, če:....

(5) Z globo 4.000 eurov se za prekršek kaznuje izvirni povzročitelj, ki je pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, če: ...

(6) Z globo 4.000 eurov se za prekršek kaznuje izvajalec javne službe, ki je pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, če:

(7) Z globo 4.000 eurov se za prekršek kaznuje imetnik embalaže, ki organizira prevoz, ki je pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, če:

(8) Z globo 1.200 eurov se za prekršek kaznuje izvirni povzročitelj, če:.....

(9) Z globo 400 eurov se za prekršek iz prvega do šestega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba distributerja, pridobitelja embaliranega blaga, pridobitelj servisne embalaže,

proizvajalca, družbe za ravnanje z odpadno embalažo, izvirnega povzročitelja iz dejavnosti, izvajalca javne službe ali imetnika embalaže, ki organizira prevoz.

10. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

56. člen **(evidenca proizvajalcev)**

(1) Evidenca embalerjev, pridobiteljev embaliranega blaga in proizvajalcev oziroma pridobiteljev embalaže, ki ni namenjena embaliranju blaga, vzpostavljena na podlagi Uredbe o okoljski dajatvi za onesnaževanje okolja zaradi nastajanja odpadne embalaže (Uradni list RS, št. 32/06, 65/06, 78/08, 19/10, 68/17 in 82/18), se šteje za evidenco proizvajalcev po tej uredbi.

(2) Evidenca embalerjev, pridobiteljev blaga ter proizvajalcev in pridobiteljev embalaže, vzpostavljena na podlagi Uredbe o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo (Uradni list RS, št. 84/06, 106/06, 110/07, 67/11 – popr., 18/14, 57/15, 103/15, 2/16 – popr., 35/17, 60/18, 68/18 in 84/18 – ZIURKOE), se šteje za evidenco proizvajalcev po tej uredbi.

57. člen **(individualni sistem)**

(1) Obstoječi individualni sistemi, vzpostavljeni v skladu z Uredbo o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo (Uradni list RS, št. 84/06, 106/06, 110/07, 67/11 – popr., 18/14, 57/15, 103/15, 2/16 – popr., 35/17, 60/18, 68/18 in 84/18 – ZIURKOE), se morajo prilagoditi določbam te uredbe v roku šestih mesecev.

(2) V kolikor se obstoječi individualni sistem v roku iz prejšnjega odstavka ne prilagodi določbam te uredbe, ga ministrstvo izbriše iz seznama vzpostavljenih individualnih sistemov.

58. člen **(poročanje o embalaži, dani na trg RS - individualni sistem)**

(1) Proizvajalec, ki je vzpostavil svoj individualni sistem, mora voditi evidenco o masi embalaže, dane na trg RS, v skladu s to uredbo od 1. januarja 2020.

(2) Proizvajalec, ki je vzpostavil svoj individualni sistem, mora v skladu z drugim odstavkom 20. člena te uredbe ministrstvu prvič sporočiti podatke o embalaži, dani na trg RS, za januar, februar in marec 2020.

59. člen **(vključitev v skupni sistem)**

(1) Nov proizvajalec, ki ne sme ali ne želi svojih obveznosti v skladu s to uredbo zagotavljati v okviru individualnega sistema, se mora vključiti v skupni sistem s 1. januarjem 2020.

(2) Obstoječi proizvajalci, ki so vključeni v skupni sistem pred uveljavitvijo te uredbe, se morajo prilagoditi določbam te uredbe v šestih mesecih po uveljavitvi te uredbe.

60. člen **(upravljanje skupnega sistema)**

(1) Minister z odredbo prvič določi deleže prevzemanja odpadne embalaže v skladu s tretjim odstavkom 24. člena te uredbe, za julij, avgust in september 2020.

(2) Do določitve deležev iz prejšnjega odstavka, se odpadna embalaža prevzema v skladu z deleži, določenimi za leto 2019.

61. člen **(zagotavljanje prevzema odpadne embalaže)**

Določbi drugega in četrtega odstavka 26. člena te uredbe se začneta uporabljati v 6 mesecih po uveljavitvi te uredbe.

62. člen **(mreža zbiralnic skupnega sistema)**

Družba za ravnanje z odpadno embalažo mora v okviru upravljanja skupnega sistema zagotoviti vzpostavitev mreže zbiralnic v skladu s 27. členom te uredbe v 6 mesecih po uveljavitvi te uredbe.

63. člen **(mreža centrov skupnega sistema za predobdelavo odpadne embalaže)**

Družba za ravnanje z odpadno embalažo mora v okviru upravljanja skupnega sistema za skladiščenje zbrane odpadne embalaže in njeno sortiranje ali druge postopke predobdelave zagotoviti vzpostavitev mreže centrov za predobdelavo odpadne embalaže v 6 mesecih po uveljavitvi te uredbe.

64. člen **(poročanje o embalaži, dani na trg RS – skupni sistem)**

(1) Družba za ravnanje z odpadno embalažo mora za vsakega proizvajalca, vključenega v skupni sistem, voditi evidenco o masi embalaže, dane na trg RS, v skladu s to uredbo od 1. januarja 2020.

(2) Družba za ravnanje z odpadno embalažo mora v skladu s tretjim odstavkom 32. člena te uredbe ministrstvu prvič sporočiti podatke o embalaži, dani na trg RS, za januar, februar in marec 2020.

65. člen **(okoljevarstveno dovoljenje)**

Okoljevarstvena dovoljenja izdana v skladu s 40. členom Uredbe o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo (Uradni list RS, št. 84/06, 106/06, 110/07, 67/11 – popr., 18/14, 57/15, 103/15, 2/16 – popr., 35/17, 60/18, 68/18 in 84/18 – ZIURKOE) se štejejo kot okoljevarstvena dovoljenja v skladu 33. členom te uredbe.

66. člen **(prva določitev višine finančnega jamstva)**

(1) Ne glede na prvi odstavek 39. člena te uredbe ministrstvo po uradni dolžnosti prvič odloči o finančnem jamstvu in njegovi višini do 30. junija 2020.

(2) Višino finančnega jamstva iz prejšnjega odstavka ministrstvo določi na podlagi podatkov izvajalcev javnih služb zbiranja o zbrani odpadni embalaži v letu 2018. Za določitev višine finančnega jamstva za posamezno družbo za ravnanje z odpadno embalažo se celotna količina zbrane odpadne embalaže v letu 2018 pomnoži z določenim deležem za prevzemanje odpadne embalaže te družbe za ravnanje z odpadno embalažo za leto 2019, s ceno odpadne embalaže na tono določene v skladu z Zakonom o interventnih ukrepih pri ravnanju s komunalno odpadno embalažo in z odpadnimi nagrobnimi svečami (Uradni list RS, št. 84/18) in količnikom 2.

(3) Družba za ravnanje z odpadno embalažo mora finančno jamstvo iz prvega odstavka tega člena poslati ministrstvu najpozneje do 1. septembra 2020, pri čemer mora biti veljavnost finančnega jamstva še 12 mesecev po njegovi izdaji.

67. člen **(oddaja odpadne embalaže)**

(1) Izvajalec javne službe mora vsakemu skupnemu sistemu prvič omogočiti reden prevzem odpadne embalaže v zbirnem centru in centru za ravnanje s komunalnimi odpadki v deležih določenih z odredbo iz 2. točke tretjega odstavka 24. člena te uredbe do 30. junija 2020, do tega datuma pa izvajalec javne službe oddaja odpadno embalažo, v deležih določenih za leto 2019.

(2) Do določitve deležev iz prejšnjega odstavka mora izvajalec javne službe omogočiti reden prevzem odpadne embalaže vsakemu skupnemu sistemu v skladu z deleži, določenimi za leto 2019.

68. člen **(poročilo skupnega sistema)**

Družba za ravnanje z odpadno embalažo prvič predloži poročilo o upravljanju skupnega sistema v skladu s 50. členom te uredbe za leto 2020.

69. člen **(poročilo proizvajalcev z vzpostavljenim individualnim sistemom)**

Proizvajalec, ki je vzpostavil svoj individualni sistem, prvič predloži poročilo o proizvajalcev z vzpostavljenim individualnim sistemom v skladu z 51. členom te uredbe za leto 2020.

70. člen **(analiza ravnanja z embalažo in odpadno embalažo)**

Ministrstvo prvič pripravi analizo ravnanja z embalažo in odpadno embalažo iz 52. člena te uredbe za leto 2020.

71. člen **(prenehanje veljavnosti)**

(1) Z dnem uveljavitve te uredbe preneha veljati Uredba o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo (Uradni list RS, št. 84/06, 106/06, 110/07, 67/11 – popr., 18/14, 57/15, 103/15, 2/16 – popr., 35/17, 60/18, 68/18 in 84/18 – ZIURKOE).

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka se:

- določbe tretjega, četrtega in petega odstavka 10.a člena ter 10.b člena Uredbe o ravnanju z embalažo (Uradni list RS, št. 84/06, 106/06, 110/07, 67/11 – popr., 18/14, 57/15, 103/15, 2/16 – popr., 35/17, 60/18, 68/18 in 84/18 – ZIURKOE) in odpadno embalažo se uporabljajo do 31. decembra 2019
- določbe 10.c, 10.d, 46., 47. in 48. člena Uredbe o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo (Uradni list RS, št. 84/06, 106/06, 110/07, 67/11 – popr., 18/14, 57/15, 103/15, 2/16 – popr., 35/17, 60/18, 68/18 in 84/18 – ZIURKOE) uporabljajo do 31. marca 2020,
- določbe 48.a člena Uredbe o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo (Uradni list RS, št. 84/06, 106/06, 110/07, 67/11 – popr., 18/14, 57/15, 103/15, 2/16 – popr., 35/17, 60/18, 68/18 in 84/18 – ZIURKOE) uporabljajo do 31. decembra 2020,
- določbe prvega in drugega odstavka 10.a člena ter drugega, tretjega in petega odstavka 51. člena Uredbe o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo (Uradni list RS, št. 84/06, 106/06, 110/07, 67/11 – popr., 18/14, 57/15, 103/15, 2/16 – popr., 35/17, 60/18, 68/18 in 84/18 – ZIURKOE) uporabljajo do 30. junija 2021.

72. člen
(začetek veljavnosti)

Ta uredba začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 007-313/2019
Ljubljana, dne 30. maja 2019
EVA 2019-2550-0038

Vlada Republike Slovenije
Marjan Šarec l.r.
predsednik

PRILOGA 1

PONAZORITVENI PRIMERI ZA MERILA IZ 4. TOČKE 3. ČLENA TE UREDBE

1. Ponazoritveni primeri za merilo i):

1.1 predmeti, ki so embalaža:

- škatle za slaščice,
- folija, ovita okrog škatle za zgoščenko,
- ovitki za pošiljanje katalogov in revij (z revijo),
- *poštna pošiljka, razen pošiljk korespondence,*
- podloge za pecivo, ki se prodajajo skupaj s pecivom,
- zvitki, cevi in valji, okrog katerih je navit upogljiv material (npr. plastična folija, aluminij, papir), razen zvitkov, cevi in valjev, ki so del proizvodnih strojev in se ne uporabljajo za predstavitev proizvoda kot prodajne enote,
- cvetlični lončki, namenjeni samo za prodajo in prevoz rastlin in ne temu, da rastline v njih ostanejo celo življenjsko dobo,
- steklenice za raztopine za injiciranje,
- kolut za zgoščenko (ki se prodaja skupaj z zgoščenkami in ni namenjen za shranjevanje),
- obešalniki za obleke (ki se prodajajo skupaj z oblačilom),
- škatlice za vžigalice,
- sterilne pregrade (vrečke, pladnji in materiali, ki so potrebni za ohranjanje sterilnosti proizvoda),
- kapsule za avtomate za napitke (npr. kava, kakav, mleko), ki se ob uporabi izpraznijo,
- jeklenke za večkratno polnjenje za različne vrste plina, razen gasilnih aparatov;

1.2 predmeti, ki niso embalaža:

- cvetlični lončki, v katerih rastline ostanejo celo življenjsko dobo,
- škatle/*zaboji* za orodje,
- čajne filter vrečke,
- voščeni ovoj za sir,
- ovitki klobas,
- obešalniki za obleke (ki se prodajajo samostojno),
- kapsule za kavni avtomat, kavne vrečke iz folije in kavni vložki iz filter papirja, ki se odvržejo skupaj z uporabljenim kavnim proizvodom,
- kartuše za tiskalnice,
- škatle za *audio kasete*, zgoščenko, DVD-je in videokasete (ki se prodajajo skupaj z *audio kaseto*, zgoščenko, DVDjem ali videokaseto),
- *srajčke za gramofonske plošče (ki se prodajajo skupaj z gramofonsko ploščo)*
- kolut za zgoščenko (ki se prodaja prazen in je namenjen za shranjevanje),
- raztopljive vrečke za detergente,
- nagrobne sveče (posode za sveče),
- mehanski mlinček (vgrajen v vsebnik, ki se da ponovno polniti, npr. mlinček za poper, ki ga je mogoče znova napolniti),
- *kovčki za jedilni pribor, kovčki za fotoaparate, tulci za zemljevide (ki se prodajajo skupaj z navedenimi izdelki in so namenjeni za njihovo shranjevanje)*
- *etuiji za očala in nakit (ki se prodajajo skupaj z navedenimi izdelki in so namenjeni za njihovo shranjevanje)*
- *škatle za prometne trikotnike, snežne verige, družabne igre, prvo pomoč (ki se prodajajo skupaj z navedenimi izdelki in so namenjeni za njihovo shranjevanje).*

2. Ponazoritveni primeri za merilo ii):

2.1 predmeti, ki so embalaža, če so oblikovani in namenjeni za polnjenje na prodajnem mestu:

- papirnate ali plastične nosilne vrečke,
- krožniki in kozarci za enkratno uporabo,
- folija za hrano,
- vrečke za sendviče,
- aluminijasta folija,
- plastična folija za očiščena oblačila v čistilnicah;

2.2 predmeti, ki niso embalaža:

- mešalnik (npr. žlička za mešanje pijače iz avtomata),
- jedilni pribor za enkratno uporabo,
- ovojni papir (ki se prodaja samostojno),
- papirnati modeli za peko (ki se prodajajo prazni),
- podloge za pecivo, ki se prodajajo brez peciva.

3. Ponazoritveni primeri za merilo iii):

3.1 predmeti, ki so embalaža:

- etikete, ki so obešene neposredno na izdelek ali so nanj pritrjene;

3.2 predmeti, ki so del embalaže:

- krtačka maskare, ki je del pokrovčka posodice,
- nalepke, pritrjene na drugo embalažo,
- sponke,
- plastični ovitki,
- merilna posodica, ki je del pokrova embalaže za detergente,
- mehanski mlinček (vgrajen v vsebnik za enkratno uporabo, napolnjen s proizvodom, npr. mlinček za poper, napolnjen s poprom);

3.3 predmeti, ki niso embalaža:

- priponke za radiofrekvenčno identifikacijo (RFID).

PRILOGA 2

Metodologija za določitev deležev prevzemanja odpadne embalaže od izvajalcev javne službe za tekoče koledarsko leto

1. Deleži prevzemanja odpadne embalaže od izvajalcev javne službe se za:
 - a) prvo trimesečje tekočega koledarskega leta določijo na podlagi podatkov o masi embalaže, dane na trg RS, v obdobju od 1. oktobra do 31. decembra preteklega koledarskega leta,
 - b) drugo trimesečje tekočega koledarskega leta določijo na podlagi podatkov o masi embalaže, dane na trg RS, v obdobju od 1. januarja do 31. marca tekočega koledarskega leta,
 - c) tretje trimesečje tekočega koledarskega leta določijo na podlagi podatkov o masi embalaže, dane na trg RS, v obdobju od 1. aprila do 30. junija tekočega koledarskega leta,
 - d) četrto trimesečje tekočega koledarskega leta določijo na podlagi podatkov o masi embalaže, dane na trg RS, v obdobju od 1. julija do 30. septembra tekočega koledarskega leta.
2. Deleži iz prejšnje točke se določijo po naslednjih skupinah embalažnih materialov:
 - papir in karton,
 - steklo,
 - plastika, kovine, sestavljeni embalažni materiali in drugo (mešana embalaža),
 - les.
3. Deleži prevzemanja odpadne embalaže se za posamezno trimesečje za posamezno družbo za ravnanje z odpadno embalažo izračunajo za vsako skupino embalažnega materiala posebej z uporabo naslednje enačbe:

$$W (DROEx,emb.mat.x) = m (DROEx,emb.mat.x) / m (emb.mat.x),$$
 pri čemer je:
 - $W (DROEx,emb.mat.x)$: delež prevzemanja odpadne embalaže iz posamezne skupine embalažnega materiala, ki ga mora posamezna družba za ravnanje z odpadno embalažo prevzeti od vsakega izvajalca javne službe v posameznem trimesečju,
 - $m (DROEx,emb.mat.x)$: masa embalaže iz posamezne skupine embalažnega materiala, za katero je posamezna družba za ravnanje z odpadno embalažo sporočila podatke o dajanju na trg RS,
 - $m (emb.mat.x)$ skupna masa embalaže iz posamezne skupine embalažnega materiala, za katero so vse družbe za ravnanje z odpadno embalažo skupaj sporočile podatke o dajanju na trg RS.
4. Podatki o družbah za ravnanje z odpadno embalažo, ki upravljajo skupne sisteme v zadevnem trimesečju, se pridobijo iz registra varstva okolja.
5. Podatki o masi embalaže, dane na trg RS v zadevnem četrtletju, se pridobijo na podlagi poročil proizvajalcev z vzpostavljenimi individualnimi sistemi iz 15. člena te uredbe in poročil družb za ravnanje z odpadno embalažo iz 32. člena te uredbe.
6. Za izračun deležev prevzemanja odpadne embalaže se uporabijo podatki iz 4. in 5. točke te priloge.